ſterij vel etiã alterius ⁊ mõaſteriũ ad
reſtitutionez tenebatur. tũc aget mõa
ſterium. Si vero nõ erant eiꝰ. nec de
eis tenebať monaſteriũ: tũc agit ille q
dñs ẽ rex:ita tñ ꝙ ſi tales res erãt de
poſite apud monachũ: ⁊ abbas videt
eas ſbtrahi: ⁊ facile eſſet abbati eas li
berare Satis credit Jnn. ꝙ abbas te
neať depoſiti inſolidũ ꝓpter dolũ. ſed
ſi nõ vidit: nec ꝓhibere potuit. ñ tene
tur ẽt ſi monachꝰ eas abſtuliſſet: qꝛ
nõ eſt obligatus ex eiꝰ maleficio. vt in
§. ſe dicitur.
10 ¶ Quid de maleficio cõmiſſo p mõa
chũ vel abbatẽ. R. ſm Jnn. ⁊ Ho. nõ
teneť monaſteriũ. qꝛ delictũ pſone ⁊c.
niſi quãtũ ad mõaſteriũ pueniſſet. ⁊
in eius vtilitatem verſum fuiſſet.
11 ¶ Quid ãt ſi quis ꝓfitetur ea ꝯditõe
vt poſſit retinere bõa ſua. Et quid de
relicto facto monacho ea ꝯditione. vt
nihil acquiratur mõaſterio. Vide dif
fuſe. ſ. abbas. §. xij. ⁊ an tale pactuz in
ducat proprietatez ipſi monacho. vi
de. ſ. impedimentum. iiij. §. xv.

Monialis. Jn mõaſterijs mõi aliũ
nõ mẽdicantiũ nõ dñt recipi niſi
quot poſſunt de pṽẽtibus mõaſterijs
abſq; pẽuria ſuſtẽtari aliter nulla eẽt
receptio ex̃ de ſta. regu. piculoſo. li. vi.
1 ¶ Oẽs moniales debẽt manere ſb p
petua clauſura moaſterij. niſi ꝓ tali ⁊
tãto morbo ꝙ nõ poſſet cũ alijs abſq;
graui periculo ſine ſcãdalo morari. d.
c. periculoſo. de hac mã vide. ſ. excõi
catione. xxvi. §. ij.

Munus quodam dicitur mere pſo
nale. quoddã dr̃ reale ſeu p̃rimoni
ale. q̃ddã dr̃ mixtũ. Mere pſonale dr̃
tũc qñ explicať labore corporali ſolũ z
ſine ſũptu vel detrimẽto rex ꝓparuz
l. ſi. i pn̄. ff. de mu. ⁊ ho. Realia vo ſiue
p̃rimõialia dñr tũc ꝓprie qñ cũ ſũptu
ꝓprio ſiũt ab alijs. mixta vo. ſ. pſon a
lia ⁊ p̃rimõialia ſeu realia dñr qñ cuz
labore corpali a nobis explicãť ⁊ cuz
ſumptu nr̃o vt colligitũ in dicta lege. ſi.
§. patrimoniorum.
1 ¶ Quõ dicãť p̃ſata mũera ſiue pſõa
lia ſiue realia ordiaria. R. ꝙ ordiaria
ſũt qñ hñt certã ⁊ ordiatã p̃ſtatiõz vl̃
aliq̃z legez vel ſtatutũ ſeu ꝯſuetudinẽ
lõgã vt. ff. de vaca. ⁊ excu. mu. l. i honoribus. §. q muneris publici.
¶ Quõ dicãť extraordiaria. R. qñ nõ 2
p legẽ vl̃ ſtatutũ vl̃ ꝯſuetudinẽ iponũ
tur ſz ſm volũtatẽ dñoꝝ ſm Bart. ⁊
pz i. l. vnica. C. de vaca. pu. mu. vñ per
accidẽs iſta imponuntur.
¶ Aliqñ iſta mũera dicũtur idicta: vt 3
qñ princeps iponit p legẽ aliqḋ munꝰ
vl̃ p ſtatutũ qḋ a principio erat extraor
dinariũ. ſz nũc efficitur ordinariũ.
¶ Aliqñ dñr ſupindicta: vt qñ. ſ. ordi 4
nariũ aliqd imponitur pp neceſſitatẽ
occurẽtẽ facit. l. vnica. C. de ſupindic.
de hac mã vide. ſ. Miles prio rñſo.

Mutuum eſt quod de meo fit tuũ
ff. ſi cer. pe. l. ij.
¶ Jn quibus aũt ꝯſiſtat ꝓprie mutuũ 1
vide. j. vſura. i. §. vij.
¶ Verũ dare mutuũ petẽti ſit de p̃ce 2
pto vid. ſ. eccĺia prio. §. i. Et dic vt ibi
ſz Ri. i. iiij. di. xv. ar. ij. q. ij. aliter dicat
Bick. n. ꝙ ſi homo hz aliqd qḋ nõ ſit
neceſſariũ ſubſtẽtatiõi ſue nãe: nec il
loꝝ qbꝰ tñr ꝓuidere. ſicͭ ſũt vxor: filij
ſerui. ancille. pf ⁊ hmõi ⁊ ſit tanta ne
ceſſitas ꝙ immineãt ſigna ꝓbabilia
extreme neceſſitatiſ i paupe. tũc tenetur
de p̃cepto. Si vo hz aliqd ſupfluũ ñ
ſolũ ſubſtẽtatiõi nãe: ſz ẽt ꝯuenientie
ſui ſtatꝰ tñr de illo facere elemoſynã
ẽt ſi ñ iuenirẽtur tales q eẽnt i neceſſi
tate p̃dicta. Et ſi plures occurrerẽt. q
bus oibꝰ ñ poſſet ſubuenire. tñr cete
teris paribꝰ illi q magis idiget. ſi vo
nõ hz vltra ꝯueniẽtiã ſui ſtatꝰ. nec eſt
qui ſit in extrema neceſſitate non tñr
de p̃cepto. hec Ri. ſz iſta opi. ẽ nimis
rigida ⁊ q̃ſi oẽs potẽtes ⁊ diuites eẽnt
i ſtatu dãnatiõis. Et vix inuẽiret ꝯfeſ
ſor q poſſet ſaluari i audiẽdo tales in
cõfeſſiõe. Et iõ alia opi. poita in. d. c.
elemoſyna. §. i. ẽ tenẽda. q̃ꝫ tenẽt tho.
Pa. ⁊ Ni. de lira.

Naufragiũ dr̃ nauis fractõ. ex q̃ ple
rũq; ſbmerſio rex ⁊ corpoꝝ ꝯtigit

propter vim tempeſtatis .l. depreca-tio.ff.ad.l.ro.de iac.

1 ¶ Quicquid ex naufragio accipitur ſiue de ipſa naui ſiue de mari ſiue de littore reſtituēdū eſt.ff.eo.l.ſi quis ex naufragio.aliter nulla cōſuetudīe ſtatuto vel p̄cepto excuſat q̄s.q2 cōmittitur furtū.ff.de acq.re.do.l.q̄ rōne in fi.C.de furtis.l.reū.Quinēt ſm leges ſi petatur.ī.ānū ꝯdēnabitur ad r̄ſtitu. q̄druplū ſʒ pꝰ ānū i ſimplū vt i p̄dcā.l. reū.ꝛ.ff.eo.l.i.Scdm ēt canones ſi is q accepit res naufragoꝝ ēt eēt eṕs vel prelatꝰ aut clicꝰ dʒ depōi extra ꝺ accu. cū dilecti.p2io. Ultra aūt p̄dicta ſiue clicus ſiue laicus niſi reſtituerit debʒ excōicari.Hoc intelligas niſi ſint talia nauigia q̄ pirraticā tyrānidē exerceāt.vł ſint inimica nomini xp̄ano vł principi.C.de furtis.auc.nauigia. ꝛ q dicantur pirrate.vide.ī.pirrata.

2 ¶ Quid ſi dn̄i terrarū cōponant cum nautis aliquo ab eis recepto ꝓ eo ꝙ ſecurant eos ꝙ ſi naufragantur nihil accipiēt vł accipi ꝑmittēt ab eis.R̄.ſʒ ꝓꝓ.cū alias deberēt hͦ grat] facē. ſi lʒ aliq̄d iſta de cā recipē ab eis.niſi ſicut in q̄buſdā locis ꝯſtituitur ꝙ quicūq; accipit aliq̄ de ipſo mari debeat inde certa moderatā portionē h̄ere.Huiuſmodi enim ſtatutū fit in fauorē naufragorum ad hoc ꝙ homines magis ſtudeant perquirere res ipſas ꝛ premientur de labore ſuo.

3 ¶ Sed pone in naui que paſſa ē naufragium.erant quedam res q̄ ſi aliq̄n diu imerſe ſtetiſſēt. deſtructe fuiſſent Ut zucarum.papyrus.ſal.farina. Et hmōi.Ecce q̄dā ſuccurrit p̄dict] aliq; in aqua imergātur.Hoc tn̄ poſito. ꝙ nec dn̄s ipē ꝑ ſe nec ꝑ aliū ſaluaē poterat p̄dictas res.Queritur an iſte teneatur reſtituē dn̄o dcās res. Dicēdū ꝙ ſi ſine ꝑiculo vite ſue ſaluauit dcās res ꝙ tn̄r reſtituere. ſiue dn̄s res predictas eēt rehiturus vel ne.Et iſto caſu itellige.d.aūt.nauigia .ꝛ.d.c. excōicatiōi iūcta gl.Sʒ hoc cāu an iſte debeat h̄re aliquā mercedē laboris ſui. dic ꝙ ſic.q2 ēt ipē dn̄s ſi debuiſſʒ ſaluare dcās res neceſſe h̄uiſſet ſatiſfacere talibꝰ ꝑquirētibꝰ.ꝛ ſm hoc itellige dcm̄ Rod.poſitū.ſ̄.§.p̄cedēti in fi.

¶ Quid āt ſi q̄s ſine ꝑiculo vite ſue n̄ pōt ſaluare dcās res.R̄.diſtiguēdū ē. 4
Nam aut talis exponēs ſe ꝑiculo vite ſue capit bona illa q̄ ꝓbabilr̄ dn̄s ꝑ aliā viā nullo mō rehabiturꝰ erat. tūc dico ꝙ talis cū bona cōſcia ſibi retinere pōt.Exēplū.pone i dcā naui erant zuchaꝝ ꝛc.q̄ ſi diu ſtetiſſent in aq̄ cito ꝺſtructa fuiſſent.Et dn̄s aūq; p̄dcā deſtruerētur nō h̄ebat viā nec ꝑ ſe nec ꝑ aliū recuꝑandi dcā bona.Tunc iſte ſe exponēs ꝑiculo vite.q2 forte mare erat valde tēpeſtuoſuʒ.vel forte iſte natabat uſq; ad ꝓfūdū maris vt multi faciunt.nō tn̄r ad reſtitutionem.ex q̄ dn̄s nulla via erat recuꝑaturus ſua.imo ipſe dn̄s rōnabilr̄ debuiſſet velle vt proximꝰ potiꝰ h̄ret dcā bona q̄; ꝙ totalr̄ deſtruerētur.maxie qn̄ iſte expoſuit ſe ꝓbabili ꝑiculo vite. Aut ꝓbabilr̄ erat ꝙ dn̄s rehabuiſſʒ ſua aut vi tēpeſtatis q̄ forte iactaſſet dcā bōa ad litꝰ.Aut q2 reꝑiſſʒ aliū q ēt dcō ꝑiculo ſe expoſuiſſet.Tūc dico ꝙ talis inētor tn̄r reſtituere dcā bōa nō obſtāte ꝙ expoſuerit ſe periculo vite.Debetur tn̄ ei p̄miū iuxta laborē ꝛ ꝑiculū ad qd ſe expoſuit taxādū ad arbitriū boni viri. Hec diſtictio vr̄ equa ꝛ ꝯſona rōni.Si tn̄ fulminaretur excōicatio ꝯ illos q h̄uerūt de talibꝰ bonis tenētur p̄dicti ſaltem manifeſtare.lʒ reſtituere nō teneātur. Idē dicēdū de cāu q his diebꝰ accidit Nā cū q̄dā nauis pateretur naufragiū ꝛ hoies i ea exn̄tes timerent mori oēs ceperūt arripe fugā.q̄dā aſcēderūt ſuꝑ barchā.q̄dā acceptis poſtibꝰ ſupnatabāt.ēt ꝑronꝰ deſpans de ſalute ſua ꝛ rerū ſuaꝝ arripuit fugā.Quidā āt marinariꝰ poſt receſſuʒ ꝑroni acceſſit ad capſā ꝑroni ꝛ accepit mille duc.ipiꝰ patroni.Querit̄ an iſte poſſit cū bōa cōſcia tenere dcōs duc.dic ꝑ oia ſicut .ſ̄. dcm̄ ē.Si tn̄ aliq̄s ſimplex rapet ꝺ talibꝰ bonis credēs ſibi licere.aut q2 for

ſe ē ſtatutū ibi ꝙ liceat cape : vel hōi
tūc nō peccat mortalr: nec cōmitteret
furtū nec excōicatiōez incurreret : q̄z
ad icurrēdā dictā excōicationē regrit̄
pri⁹ mōitio vt vult Jo. an. i. d. c. excōi
catiōi. Idē Jnn. Ho. Jo. d̄ lig. ⁊ arc.
i. q̄ dicit ꝙ hec ē cōis opi. Et iō ab ea
non eſt declinādum. De hoc vide. s̄.
Excōicatione. xxi.
5 ¶ Quid āt d̄ lignis q̄ vis fluīs ipulſit
ad ripā. ⁊ qd de iactat] i mari: an hē
ant̄ p derelictis. vide. s̄. Furtū. §. xvij.
Nauta caupo: ⁊ ſtabularius tenēt̄
de leuiſſima culpa ñ de caſu. l. ita
§. at hoc edito. ff. nau: cau. ⁊ ſta. Et di
citur nauta qui nauez exercet. non re
miger: vt. l. i. eo. ti. §. nautam. Simili/
ter caupo ⁊ ſtabularius qui hec exer-
cent: ⁊ inſtitores eorū: vt. l. i. §. fi.
1 ¶ An aūt caupo teneatur ex fcō famu
li ſui: ⁊ an teneat̄ ex vulnere illato per
famulū contra hoſpitem. Jo. de ana.
in ɔſi. y. incipiēte. in xp̄i nomine: con
cludit ꝙ pro iniuria reali ⁊ dāno da/
to in reb⁹ poteſt hoſpes agere contra
cauponē. vt. l. iz. §. poſſumus. ff. nau.
ca. ſta. Sed nō tenetur de vulnere illa
to per famulū ſuū ad expenſas factas
nec ad itereſſe. Et p h̄ vr̄ tex. iūcta gl.
i. d. l. iz. §. idē dr̄. in ꝟ. ſz ſi dānū. ⁊ i. l.
dz. in. p̄n. eo. ti. vbi gl. exponit factū. i.
receptū. q̄ſi velit dicere: ꝙ nō teneatur
niſi de recepto. Pro hoc ēt facit : q̄z ſi
diligēter pōderet nō ē eadē rō. q̄z vix
poterit fieri dānū i reb⁹ q̄n hoſpes ſit
in aliq̄ culpa ſaltē leuiſſima: q̄z potuiſ
ſet diligēti⁹ cuſtodire. Sz nō ē ſic i de
licto i pſona: q̄z nō pōt obſtare q̄n fa
mulus ſi velit occidat: vel ꝑberet ho-
ſpitē. Idē ludo. bolo.
2 ¶ Adde ēt ſm eūdez Jo. ꝙ ſūt certe
pſone q̄ regulr̄ tenent ex fcō ⁊ delicto
familie ſue: vt ſūt publicāi: naute: cau
pones: ſtabularij: hoſpites ⁊ ſiſes alie
aūt pſone ita demū tenēt̄ ſi aliqd d̄ fa
milia deputent̄ ad certū offm̄: ⁊ i illo
officio dlinquāt: q̄z tūc dr̄ prfamilias
eē i culpa: deputādo vnū iſufficiētem.
Iſta ē cōis opi. doc. i. l. i. §. familie. ff.
de publi. Et h̄ faciūt ad. q. q̄ de fcō ac
cidit. Quedā nurus i nocte accēdit lu
cerna ad vigilādū ⁊ cuſtodiēdū filiuz
īfantē. ⁊ ex tali lucerna i cante ⁊ negli
gēter omiſſa ortū ē icendiū: ⁊ ɔbuſſit
duas domos vicinas. Querebat̄ an
ſocer vel prfa. tenebat̄ ex fcō ſue nur⁹
Et ex p̄dictis Jo. de ana. in ɔſi. lxxi. in
cipiēte. Jn noie ſcē trinitatis. ɔcludit
ꝙ nō. Et lz dcā nurus ſit de familia :
nō tñ pp hoc dr̄ culpa eē cōmiſſa i ali
quo officio. adeo ꝙ pp h̄ dicat̄ prfa. te
neri. q̄z iſte nō deputauit illā ad hoc :
ſz gubernatio liberoꝝ q̄ ē de iure natu
rali. Itē ē ɔſuetudo matrū talia face
re. Preterea iſta culpa q̄ reſultat ſeu
p̄ſumit̄ ɔ̄ hitantes ex icēdio iudicat le
uiſſima: vt voluit gl. fin. iſti. q. mo. re.
ɔ̄ ob. §. p̄terea. in gl. q̄ icipit hic no. et
iſta nō ē iputabil̄ vt voluit Sali. i. l. ſi
vēdita. ff. de pi. ⁊ cō. rei vē. ⁊ Bal. i. l. i.
iudicio. C. loca. vbi xp̄e logt̄ d̄ lucer/
na. Ex qb⁹ oib⁹ vr̄ ɔcludēdū ꝙ iſte prſ
fa. non poſſit cōueniri ad emendatio
nem iſtius incendij.
¶ Quid āt ſi nauta pōat res meas in 3
alia naui q̄z vbi poſuerā ⁊ pieſt. R. ꝙ
tenet̄. l. itē q̄rit̄. §. i. ff. loca. ⁊ hoc veꝝ ſi
inuito dño. Si ꝟo bōa fide ⁊ ſine clpa
nō tenet̄. Silr̄ nō tenerēt ſi doloſe po
ſuiſſet i qñ vtraq̄z nauis pijt i eadē na
uigatōe. ff. ad. l. ro. d̄ iac. l. fi. §. i. q̄z licz
ſit i clpa iñdelr̄ rē tuā ɔ̄ctādo. ñ tñ ex
tali clpa ē amiſſa: exq̄ oio pitura erat.
¶ Utrū naute ⁊ ſiſes dātes claues ca 4
mere dño deponēti excuſent̄: ſi pdant̄
res. R. ſz gl. i. d. l. dz. §. itē ſi p̄dixerit. ꝙ
ſi a p̄ncipio dedit claues ⁊ p̄dixit ꝙ no
lebat teneri: excuſat̄. al̄s ſec⁹. Silr̄ te/
net̄ qñ a p̄ncipio ñ dedit claues ſz po
ſtea: lz p̄dixerit. p. l. ſicut. C. d̄ act. ⁊ ob
li. niſi ille expreſſe conſenſiſſet nolle
illum teneri.
¶ Utrū ⁊ p̄dcā hēant locū i eo q̄ ho 5
ſpitat̄ aliquē ñ tāq̄z caupo: ſz ſic ciuiſ ſi
ne mercede. ſic ſit qñ aliqs dñs vēit i
ciuitatē ⁊ diſtribuit ſuoſ p domos. R.
ꝙ ñ vt. l. fi. ff. ſi menſor. fal. mo. dix. ⁊ iō
ſi grat] ſit tñr ſolū d̄ dolo ⁊ lata clpa.

6 ¶ Utrū naute poſſint ꝑponere res ſuas depoſitis qñ vtraſqꝫ nō pñt ſaluare. vide. ſ. Depoſitum. §. ij.

NEgociatio illicita reddit multipliciter ſꝫ Ray. Pⁿo qdem ex cā: vt qñ fit pp auariciā. ſ. pp ipꝛobaꝫ cupiditatē diuiciaꝝ ꝛ nō ad neceſſitatem ſꝫ ad aliū finē malum. Et qñ ſit pcm̄ moꝛtale: ꝙ ad hoc vide. ſ. Auaricia. Scd̄o ex tpe vt ſi fiat i dieb⁹ feſtiuis Tertio ex pſona: qꝛ clicis ꝛ religioſis talia ꝓhita ſūt qꝛ nēo militās dō ꝛc. Quarto ex loco: qꝛ i ecclīa vł loco ſacro hmōi fieri nō dñt: vt dictū eſt. ſ. Emunitas pmo. §. ij. Quinto ex mō vt ſi fiat cum mendacijs. deceptionibus. ꝛ ſimilibus.

1 ¶ Negocia. q̄dā ſunt que ſine peccato vix fieri pñt de pe. di. v. negociuꝫ. Et gr̄a exempli ponūtur qnqꝫ. ſ. cura rei familiaris. malitia: mercatio. ꝓuocatio. ꝛ adminiſtratio. de peni. di. v. q̄litas. ꝛ. c. falſas di. xxv. q̄lis. di. lxxxviij. ꝯñs. ho. addit ſextū qꝺ quaſi pꝛiculoſius eſt oibus. ſ. aduocatio. Sꝫ ꝛ ſeptimū nō dimittas. ſ. epat⁹ offm̄ quo nihil miſeri⁹ ꝛ periculoſius ſi pfunctorie agatur. xl. di. ante. omnia.

2 ¶ Utrū negociatoꝛes poſſint licite lucra recipe. R. ſm̄. ꝑꝟ. Cū laboꝛēt pro oibus ꝛ q̄ſi cōe negociū in mercibus gerāt ꝛ pñt moderatū lucrū recipere de hoc vide. ſ. Emptio. §. x.

3 ¶ Quid de artificibus q faciūt vł vēdunt gladios: ſagittas: baliſtas: bombardas: aut venena: ꝛ huiuſmodi. R. ſꝫ Ray. Si pp hoc faciūt: vel vendūt vt hoies habeāt talia ad abuſum. aut etiā ſi ſciēter vēdūt illis ſeu donāt q̄s eſtimāt talibus abuſuros: moꝛtaliter peccāt ꝛ oia peccata q̄ inde ſequūtur eis iputātur. Si aūt tales negociatoꝛes dicāt ſe bonā intentiōem habuiſſe qꝛ credebāt ꝙ emerentur pp licitum vſum: vel nihil ſup hoc cogitabant: ſeu ignoꝛabant ꝙ eſſet illicitū talia facere vel vēdere. In oib⁹ dictis caſib⁹ diſtinguo: qꝛ ſi ille res pñt eſſe vtiles at arma in bello iuſto: aurifrigiū ad oꝛnamenta eccłiaſtica q̄dā ēt venena ad aliqd medicinale. vel ꝯtra alia nociua: q talia vēdūt nō peccāt: niſi foꝛte ꝓbabilr dictaret ſibi cōſcia ꝙ emptoꝛ talē reꝫ q̄rit ad malū. tūc eni nō dꝫ vēdere. v. q. v. ſi oia. Si ꝟo ille res ad nullū vſum ſint vtiles niſi ad peccādū. ſicut ſunt q̄dā moꝛtifera: tūc indubitāter peccāt faciēdo. tenēdo. vtēdo. ſeu alijs donādo. xxi. q. i. c. i. ff. de ꝯhen. emp. l. qꝺ ſepe. §. veneni. qꝛ. flagitioſe rei: nec emptio: nec mandatū: nec ſocietas valere pōt. ꝛ oia mala ſequētia iſtis imputabūtur. extra de iniurijs. c. ſi culpa. Dicit etiā Archi. ſ. ꝙ reſpectu artis armoꝝ pōt eſſe vſus licitus de ergo ars non erit illicita: qꝛ in bello iuſto: ſi lꝫ occidere: mlto magis ꝛ his vti. xxiij. q. ij. dñs. xxiij. q. i. qd culpatur. Nec obſtat. de ſagi. c. i. qꝛ cōiter itelligitur de bello iniuſto. Sꝫ cū māifeſtū eſt bellū eē iniuſtū: tūc talib⁹ iiuſte bellātib⁹ māifeſte vēdētes videꝛ coopari pctō eoꝝ: pcipue q̄ ad arma offenſiua. vt gladios. lanceas. baliſtas. bombardas ꝛ hmōi. Foꝛte nō ſic de defenſiuis. tm̄. vt galea. toꝛace ꝛ hmōi vbi etiam dubiū eēt de iuſticia belli: foꝛte poſſēt excuſari.

¶ Quid de his qui faciūt vel vēdūt 4 oꝛnamēta mulierū: aut ſotulares pictos. aut veſtes cum imoderata ſumptuoſitate conſutas. R. ſm Tho. ſcd̄a ſcd̄e. q. clxix. qꝛ mulieres licite ſe pñt oꝛnare: vel vt conſeruēt decentiā ſtatus ſui: vel etiam aliquid ſuperaddere vt placeant viris ꝓpꝛijs. ꝯñs eſt ꝙ artifices taliuꝫ oꝛnamētoꝝ nō ꝑpeccant in vſu talis artis: niſi foꝛte inueniēdo aliqua curioſa ꝛ ſupflua.

¶ Quid de factoꝛibus taxilloꝛum. ſcachoꝝ. ꝛ alearum. ꝛ huiuſmodi. R. ſm ꝑꝟ. qꝛ ludus taxilloꝛum vt frequentius peccatum moꝛtale eſt: ideo nō eſt licitum viuere de artificio taxilloꝛum Sed de facientibus ſcachos: vł tabulas: qbus frequentius luditur ad ſublenationem tedij vel laboꝛis: non videtur illicitū. Facientes auteꝫ cartas: 5

m excuſentur. vr̄ dicēdū ꝙ nō. Et vr̄
eſſe eadem rō: ſicut ⁊ de taxillis. quia
frequentius hoīes illis abutuntur: lu-
dendo pro maiori pte ꝓncipali rōne
lucri ⁊ nō ad recreationē.

6 ¶ Quid de faciētibꝰ ſerta de floribꝰ
in diebꝰ feſtiuis. Rñdeo nō credo eos
eſſe excuſabiles: q2 preter ꝑiculū qđ de
facili pōt ɔtigere ex abuſu hmōi: q̄ ſūt
ſcitamēta vanitatꝫ ⁊ laſciuie: violaꝛ ob
ſeruātia diei ſabbati in opando. hec. ꝟo
ꝟo. Poſſet tñ celebrādo tā medicꝰ ⁊ ſi
ne ꝑclo: nec ad itētionē laſciuā ſ3 mo
deratā recreationē qđ nō eēt pcm̄ aut
nō mortale. Sicut faciūt puelle: potius
ex q̄dā recreatione ⁊ q̄ſi animi leuita-
te q̄3 corrupta intētione. Et ſic h̄ caſu
nō ɔdēnande. Immo forte minꝰ ma
lū q̄3 ire ad choreas.

7 ¶ Utrū aliq̄ negociatio ſit clicis licita
℞. ſm Ray. Si clicus indiget: pōt ali
q̄ honeſto exercitio vł artificio ſibi ne
ceſſaria acqrere. itē pt recipe poſſeſſio
nes excolēdas ad q̄rtā vel q̄ntam ptez
⁊ hmōi: ſeu ɔducere ipſas ad ſuſtenta
tionē ſuā ⁊ ſuoꝝ. Qđ qdā itelligūt ſi
hēat ipſas de ſuis decimis: vel de ſuc
ceſſiōe parētū vel aliūde ſibi datas. ⁊
ēt ſi h3 mlta paſcua ⁊ emat pecora: vt
paſcanꝛ ibi ad neceſſariā ſuſtētationez
ſui ⁊ ſuoꝝ. Si aūt emat pecora vt tra-
dat ad icrementū: vel vt aliqđ agat in
fraudē negociatiōis: illicitū ē ſm glo.
Ray. Pōt ēt emeꝛ: vt ea meliorata ca
riꝰ vēdat: vt pullū: equū ⁊ hmōi.

8 ¶ Que ſit pena clicoꝝ q aꝉs negocijs
ſecularibus ſe imiſcēt. ℞. debent excōi-
cari. ar. xi. q. iij. in. c. nemo epōrum. Et
ſi ſe non correxerint: debent deponi.
diſtin. xci. clericus.

NOtoriū. duplex eſt. ſ. iuꝛ ⁊ facti. No
toriū iuris ē de q̄ qs canonice ē cō-
dēnatꝰ: vel in iudicio ɔfeſſus vel ɫtime
ɔuictꝰ. extra de coha. cle. c. vřa. ⁊. c. q̄ſi
tū. Notoriū ꝟo facti ē cū ppꝉs ē teſtis
⁊ diſſimulatiōe nō eſt locꝰ. extra de co
ha. cle. tua. ⁊ hoc itelligitur: ſiue crimē
ſit notū oībꝰ q ſunt in illo loco. ſ. villa
vel pochia: ēt ſi in illo loco nō ſint ni-
ſi decē: q2 decē hoīes faciūt populū. xi.
q. iij. vnio ſm gl. Ray. q ēt addit: ꝙ ſi
ēt pochia hēat mille pochianos: ⁊ ſo
lū ex illis decē grues ⁊ hōeſte pſōe ſcā
dalizētur de focaria ſacerdotis: pōt di
ci ꝙ ppꝉs ſcādalizeꝛ: cū decē hoīes po
pulū faciāt: vt dictū eſt. Et tale notoriū
facti iteꝝ diuidiꝛ: q2 aliud eſt notoriu3
facti actꝰ pmanētis: vt cū qs t3 adulte
rā publice in domo. Aliud eſt notoriū
facti trāſeūtis: vt cū aliqs publice ho-
minē iterfecit. S3 ⁊ eſt tertiū notoriu3
facti preſūptī: vt ſi aliqs publice hitus
eſt ꝓ filio vel affine ⁊ hmōi. In noto
rio igitur iure exigitur nūq̄3 ꝓbatio ɔ̄
negātem. extra đ re iudi. c. ſicut. In no
torio ꝟo facti nō reqritur ordo iuris:
q aꝉs etiā regulariter obſeruādus eſt.
extra de iureiur. ad noſtram. el. ij. Eui
dētia nāq̄3 patrati crīs ñ idiget clamo
re accuſatoris. eꝫ. de accuſa. Euidētia.

NOuicius Utrū ipubes. ſ. añ. xiiij.
annū q̄ ad maſculū: q̄ ꝟo ad fe-
minā añ. xij. ānū poſſit itrare religio-
nez vt ſit ibi nouicius. ℞. ſm dic. li. ij.
ꝙ aut offertur a parētibꝰ vel tutoribꝰ
aut itrat ppria auctoritate. Si p'o mō
t3 igreſſus ſi ipſe ɔſentit: ⁊ l3 ɔſenſus
q ſit añ ānos diſcretiōis nō teneat: tñ
ipſe exire nō pōt poſtq̄3 veniat ad legi
timā3 etatē ad iſtar carnalis mřimōij
extra de deſpō. ipu. de illis. xx. q. i. illud
S3 q̄3 primū pueñerit ad pfectā etatē
pōt egredi. xx. q. iij. pñs. extra de reg.
cū ſimꝰ. Si ꝟo nō ɔſenſit: pōt egredi
qñ voluerit. xx. q. i. puelle. ſi ꝟo ipubes
itrat ppa auctoritate extrahi pōt a pře
vel tutore vſq̄3 ad annū ⁊ diē. xx. q. ij.
puella. ⁊ ibi h3 ꝙ ſi i fortiori etate: pu
ta i ānis pubertatꝫ adoleſcētula vł ado
leſcēs ſuire deo elegerit nō ē ptās pa-
rētibꝰ ꝓhibēdi. Et ſm glo. ibi. iſte an
nus ⁊ dies icipit curreꝛ a die ſcie. S3
ſi ex ɔſenſu eoꝝ intrauit: expreſſe vel
tacite: vlteriꝰ reuocare nō poterūt. xx.
q. i. c. addidiſtis. ⁊. c. q̄cūq̄3.

¶ S3 nūqđ mr̄ pōt offerre filiū ⁊ re- 2
uocare. Inn. dicit ꝙ ſic allegat. d. c. ad
didiſtis. S3 Jo. Lau. ⁊ archi. ɔ̄: cum

nõ hẽat ipſũ i ptãte. iſti. de adop. §. fe
mine. ⁊ p ↄ̃ns ſi pater obtulit filiũ ma
ter nõ põt reuocare: niſi dicatur: ꝙ eq̃
ſit i ptãte mr̃is: ſicut pr̃is ꝗ̃tũ ad hũc
caſum. Opio tñ Inno. videtur verior
ſm iura tñ alia tenetur niſi mater eẽt
tutrix. hec Direc.
3 ¶ Quid ſi pl̃es ſunt tutores: nũquid
vnus ſolus offerre põt: vr̃ ꝙ ſic: q: eã
dez ptãtem h3 quo ad hoc ſicut paren
tes. xx. q. ij. puella. Dic ꝙ cõditio ꝓhi-
bẽtis erit melior ſ3 Inn. ⁊ Dir.
4 ¶ Per ꝗ̃tũ tp̃s d3 q̃s eſſe nouici⁹. R̷.
regulr̃ p ãnũ tñ q: iſte tp̃s datur in fa
uorẽ nouicij: vt explatur regule auſte
ritates: ⁊ mõaſterij mores. extra de re
gu. ad ap̃cã io prelato cũ ↄ̃uẽtu ↄ̃ſen
tiẽte ⁊ ĩteruentẽte volũtate nouicij ſt
aũ ãnũ ꝓfiteri ⁊ t3 ꝓfeſſio. Fallit i or-
dine mẽdicãtiũ: in qb⁹ ꝓfeſſio fcã añ
ãnũ ꝓbatiõis nõ obligat illi religioni
vt extra de regu. c. non ſolũ. ⁊ c. ↄ̃ſtõnẽ
li. vi. vbi hr̃ ꝙ in ordine mẽdicãtiũ. ĩ.
annũ ꝓbatiõis nullus d3 ad ꝓfeſſio-
nẽ recipi: q̃ ann⁹ dat⁹ eſt ei ſubſidiũ
fragilitatis hũane: nec ad renũciatõe
ſecli faciẽdã nec ↄ̃ſtitutũ. ĩ. hmõi ãnu3
aliq̃ten⁹ ĩpedir̃: q̃m in⁹. ĩ. ip̃3 ad aliã re
ligionẽ quã maluerit trãſeat niſi ma-
ior tñ. xiiij. ãnis exñs ꝓfeſſus ſit, tacite
vel expſſe. Aut euidẽter ↄ̃ſtat illũ vitã
voluiſſe mutare: qd̃ tñ nõ preſumitur
niſi clara ꝓbatione: vel ↄ̃petẽtib⁹ idi-
cijs oſtendatur. Et ſi q̃s ꝯ hãc ꝓba tio
nem recept⁹ fuerit: taliter ꝓfeſſus nõ
eſt obligatus illi religiõi. In alijs aũt
ordinib⁹ ꝓfeſſio expreſſa vel tacite fie
ri põt licite. ĩ. ãnũ. Et ſi fiat expreſſe ẽt
ſeculari habitu nõ mutato: illi religio
ni preciſe obligatur: quam ꝓfeſſus eſt
Si ꝟo tacite p ſuſceptiõez hitus ꝓfeſ-
ſor. ĩ. annũ: tũc nõ obligatur illi reli-
giõi ſpãliter: ſ3 gnãliter religioni: dũ-
modo recipiẽs ſit etatis apte ⁊c. de q̃
ĩ. Recipiẽs aũt ad ꝓfeſſionẽ de ordi-
ne mẽdicãtiũ. ĩ. ãnu3: incurrit tres pe
nas. Prima eſt: q: peccat mortalr̃. Eo
q: p̃cipitur in ꝟtute ſancte obediẽtie
⁊ ſub pena excõicatiõis. Scd̃a q: oẽs
q̃ recipiũt ad ꝓfeſſionẽ ſunt ſuſpẽſi a
receptiõe cuiuſcũq3 ad ꝓfeſſionẽ Ter
tia q: a ſuis fratribus dñt puniri pena
q̃ ſolet infligi pro culpis grauib⁹ vbi.
¶ An aũt dictũ. c. non ſolũ habeat lo- 5
cum in monialib⁹ ordinũ mẽdicãtiũ
R̷. ſm Ge. in. d. c. non ſolũ. ꝙ ſic ⁊ ita
dicit ſe ↄ̃ſuluiſſe cum. d. Recupero in
q̃dam cã florentie monialiũ ordinis
predicatorũ que mẽdicãtes ſunt: l3 ex
priuilegio apoſtolico poſſint hr̃e pro
priũ. Et ↄ̃cludit ſm Lap. ꝙ mõiales
ſancte Clare vel ordinis predicatorum
cõprehendũtur ſupradicta decre. Nec
ob. ꝙ habent poſſeſſiões: ⁊ nõ q̃runt
victũ p queſtũ: q: pp̃ hoc nõ tollitur
qn̄ ſint de ordine mẽdicantium. ſicut
multi religioſi ſunt in mũdo nũc: qui
nõ habent poſſeſſiões ⁊ de facto mẽ-
dicant: ⁊ tñ nõ dicuntur mendicãtes
nec ꝓhibentur poſſeſſiões habere vt
notat Pau. in cle. vt ꝓfeſſores eo. titu.
Ita dicamus in illis q̃ de iure vel iſti
tutione ſue regule ſunt mendicantes
l3 non mendicent de facto: vt q: con-
tra ꝓhibitionẽ retinent poſſeſſiones
vel q: ſuper hoc habent priuilegium a
papa vt poſſint habere poſſeſſiones ⁊
recipere fructus ⁊ quo ad aliã retinẽt
priuilegium mendicantiũ: tollẽs vnũ
non tollit aliud. ff. de ſer. vr. pre. ſi do-
mus. de vſu. pallij. ex tua ꝯ. Dato ergo
ꝙ priuilegio ſint habilitate ad poſſeſ
ſiones. ex h̄ non habilitate ad alia nec
a iurib⁹ loquentibus de mendicanti
bus eximuntur. Et quod dictu3 eſt de
monialibus ſancte Clare ver3 eſt. Se
cus de minoriſſis cum ex regula ha-
beant propriũ: ⁊ ſic quo ad talia ha-
bemus reſpicere ac eorũ regulã vel in
ſtitutionẽ: an habeãt propriũ: ⁊ ſic nõ
extendetur ad eas: An non poſſint
hẽre: ⁊ ſic extendetur: ꝗ̃uis ex priuile
gio habeant poſſeſſiones: vel de facto
non mendicent.
¶ Quid aũt dicendũ de illo q̃ recipit 6
aliquẽ ad ꝓfeſſionẽ. ĩ. annũ ꝓbatiõis
de ordine mẽdicãtiũ: an poſt ſuſpen-
ſionẽ talẽ ſi aliũ recipiat ad ꝓfeſſiõ3 ĩ

currat irregularitatē.℞.ſm Be. in.d.
c.nō ſolū.ꝙ nō: q2 oȝ ꝙ actus qui ſit
poſt ſuſpenſionē:ſi tact⁹ de attributis
certo ordini eccliaſtico ad hoc vt exer
cens icurrat irregularitateȝ. ſȝ recipe
ad pfeſſioneȝ nō ē attributū ordini: vt
pȝ de abbatiſſa que recipit ad pfeſſio
nem:ꝛ ēt abbas diſpēſatiue pōt eſſe q
nō ſit i ſacris de eta.ꝛ qli.tuā.Et tñ ad
eū d iure cōi cū ꝯuētu ſuo ſpectat mo
nachoꝝ receptio. Sed de hoc.i.§.xx.
7 ℂ Quis aūt poſſit abſoluere ab hac
ſuſpēſione.℞.ſm.Be. vbi.ſ. ꝙ lȝ iſtā
ſuſpenſiōeȝ papa nō ſibi reſeruauerit
tñ nullus iferior a papa abſoluere pt
q2.c.nup.de ſen.ex.nō hȝ locū in infe-
riorib⁹ epis:vt ēt tȝ Fede.de ſe.Et ſic
platus iſtoꝝ religioſoꝝ nō poterit ab-
ſoluere:nec ēt eps ex q iſti mēdicātes
ſūt exēpti ꝛ papa ē eps exēptoꝝ ergo
ſol⁹ papa abſoluet. Idē Io.an.ꝛ arc.
8 ℂ Utrū nouicio igredienti religionē
ſufficiat ꝙ attigerit.xiiij.ānū.℞.ñ ſuffi
cit.ſȝ oȝ ꝙ pfecerit:vt expſſe habet ex
tra de regu.ad noſtrā.ꝛ in.c.ſignifica
tum.Et ibi dicit Panor.ꝯcludendo p
illuȝ tex.ꝙ ad validitatem pfeſſionis
reqritur:ꝙ.xiiij.annus ſit ꝯplect⁹:nec
malicia ſuplet etateȝ ad pfeſſioneȝ in
ducēdā:ſicut ſupplet in mrīmonio.Et
rō diuerſitatis eſt q2 de maiori piudi
cio ꝛ obligatione agitur pfeſſione:q̄
in mrīmonio. Infert ēt panor. aliud
ſingulare ex illo tex.ꝙ votū religiōis
emiſſum ante aduētuȝ pubertatis:nō
obligat uouenteȝ.Ex quo vide ptātem
quā hȝ ecclia circa ea que ſunt de iure
diuino nam p ꝯſtitutiōes ſuas ipedit
vires voti ꝛ limitat etates. Nā lȝ non
poſſit tollere ius diuinū: pōt tñ illud
iterptari ꝛ diſtinguere. de quo vide.
ſ.Cōſuetudo.§.ij.
9 ℂ Qꝺ eſt tempus pbationis in noui
cio.℞.ꝙ eſt.xv.ānus.Nam cū nō poſ
ſit igredi niſi ꝯpleto.xiiij.anno:ſequi
tur ꝙ tūc icipiat ānus pbationis. Et
hoc expſſe tȝ Io.an.extra de regla bñ
ficiū.li.vi.ꝛ.c.i.e.ti. Sed ꝛ hoc rōabi
le ē.q2 tps pbatōis dať ad pbādū au
ſteritatē religiōis:vt extra de regula.
ad aplicaȝ.Int q̄s pcipua ē cuſtodia
caſtitatis quā cōiter loquēdo nō ē ap
tus antea pbare. Et ſi añ.xiiij. annū
fecerit pfeſſionē:pfeſſio ē nulla:vt in
d.c.ad nr̄aȝ.ꝛ.c.ſignificatū.Et h in q̄
cūq3 religione.Fallit in monachis hi
tatib⁹ in iſulis.vbi eſt dura ꝯgregatio
religioſoꝝ vt in.c.q2 in inſulis. de re-
gula.vbi habeť.ꝙ vbi eſt dura ꝯgre-
gatio reqritur in pficiente plena pu-
bertas.ſ.tps.xviij.ānoꝝ. Io.tñ añ. vt
recitat pa.ibi. dicē ꝙ q̄tū potuit inue
ſtigare nūq3 reperit.ꝙ.d.c.q2 in inſu
lis.ſuaretur in aliq inſula.vñ doc.ple
riq3 arguēdo rōe lře dicūt:ꝙ ſi i inſu
la no eſt durior ꝯgregatio q̄ alibi:nō
hȝ locū diſpoſitio dicti capli. Et ſi in
alijs locis ab inſulis eſſȝ durior ꝯgre
gatio tūc haberet locuȝ diſpoſitio.d.
c.vñ.Pe.dicit.ꝙ cum apud minores
ꝛ pdicatores ſit dura ꝯgregatō:dȝ ob
ſeruari qꝺ dř in.d.c.q2 in iſulis. Qꝺ
placet.Panor. q2 quelibȝ diſpoſitio
dȝ ampliari ꝛ reſtrigi ad limites rō-
nis expſſe:ēt ſi vba nō patiātur vt in
l.adigere.§.q̄uis.§.de iurepa. ꝛ in.l.
cū pr.§.dulciſſimis.d le.ij.Pro h fa
cit:q2 papa nō itendit puidere locis:
ſȝ pſonis.ꝛ forte tex.loqtur quā vnic⁹
locus ſolitari⁹ ē mari circūdat⁹ ꝛ ter
ritorio anguſtat⁹:nō aūt credo papā
hoc itellexiſſe de iſulis maiorib⁹:vt d
iſula āglie:ſicilie:ꝛ cipri:q ſūt ita am
ple vt nulla pſus ſit dr̄ia iter eas ꝛ
alias pvicias.Immo ſunt iocūdiores
in fructibus ꝛ fertilitate terre.
ℂ Nūqd aūt pfeſſio fcā ꝯ phitiōeȝ 10
d.c.q2 in iſulis.ſit nulla. Poſt.vř dice
re ꝙ ſic.Sed pan.in.d.c. q2 in iſulis
tȝ ꝯtrium q2 cū papa ibi nō ānullet p
feſſionē:ſed ſimplr phibet pfeſſionē
recipi.credit ꝙ nō ipediť virtus pfeſ-
ſiōis:qm̄ hec phibitio ſimplr cōcernit
fauorē ipſoꝝ pfitētiū q pūt renūcia-
re fauori eoꝝ p h tex. q̄ſi expſſus i.d.
c.ad aplicam:vbi pȝ ꝙ nō ſolum pa
pa:ſed regula phibet pfeſſionē fieri
ante ānū pbatiōes.ꝛ tñ pfeſſio in ꝯ-

riū fcā tꝫ.ſꝫ abbates recipiētes talem ꝯfeſſionē ſint puniēdi. Itē cū obligatio hec ḡrat̃ deo ꝑ miniſteriū abbat̃ ⁊c nō impedit̃ ex ſimplici ꝓhibitiōe ꝯſtōnis humane. Cape inſtantiā in ꝓhibitiōe mr̃imonij carnalis. Nam ex ſimplici ꝓhibitiōe ñ impedit̃ vinculū matrimoniale: ſꝫ ꝯ̃hentes veniāt puniēdi ex trāſgreſiōe p̄cepti: cū ꝓhibitio non hēat ꝑpetuā ꝓhibitiōis cāꝫ: ſꝫ t̃palē: vt ꝓbat̃. extra de ma. ꝯ̃cto ꝯ̃ iter. ⁊c. per totū. et ꝑ hoc pꝫ rn̄ſio ad. l. nō dubiū. C. de leg. ⁊ ad regulaꝫ q̄ ꝯ̃ ius. de reg. iur. li. vi. hec Pan.

11 ¶ An aūt nouicius. ĩ. ānū libere poſſit redire ad ſeculū. R̃. Pan. in. c. ſtatuimus. de regu. ꝑ illū tex. facit regulā ⁊ quattuor fallentias Regula eſt ꝙ nouicius libere poteſt redire ad ſeculum. ĩ. annum probationis. et ponderā verbum libere ex quo infertur ꝙ ꝟ neceſſitatē ñ tn̄r petere lĩiam ab aliquo. Nā de ſignificato huius verbi. libere eſt: vt non requiratur alterius lĩia. vt nota. in. c. de multa. de p̄ben. nō ergo pōt dici nouicius fugitiuus ſi receſſit a monaſterio ſine lĩia abbat̃: dūmodo nihil abſtulerit a mōaſterio nec ēt tn̄r ſatiſfacere de expenſis factis ſibi a mōaſterio. vt ꝓbat tex. i. d. c. nō ſolū. Ibi aliquatenus impedire. et tō dicit Gemi. ibi. ꝙ inuitum nullo modo debent retinere. ĩ. annum ꝓbationis: niſi fecerit profeſſionem ⁊c.

12 ¶ Sed quid ſi nouicius exn̄s in nouiciatu ⁊ delinquens taliter ꝙ ſi eſſet ꝓfeſſus deberet puniri pēa carceris ꝑpetui: an poſſit a regulari prelato puniri ad perpetuum carcerem. R̃. Ge. vbi ſupra ꝙ non per rationem allegatam in tex. qui prohibet iſtos nullo modo poſſet impediri qn̄ redeant ad ſeculum. Poſſet tamen ad tempus dānari nouicius: ⁊ hoc ſi velit. Aliter non. caſus excepti ſunt quattuor. Primus ſi profeſſionem fecit. ĩ. annum. hunc tamen caſum diſtingue ꝑut hr̃ in. d. c. nō ſolū. ⁊ in. d. c. ꝯſtitutionem. puta an fecerit ꝓfeſſionem in ordine mendicāciuꝫ: vel nō. de q̄ dcm̄ eſt. ſ. ⁊. ĩ. etiā dicetur. Hoc etiā intellige qn̄ cōpleto anno. xiiij. fecit ꝓfeſſionem qr minor annis. xiiij. ꝓfitendo nō obligatur religioni: vt eſt tex. clarus in. c. ſignificatū. de regula. niſi factus maior. ratā expreſſe ꝓfeſſionem habuerit. vt eſt tex. expreſſus in. c. i. de regular. lib. vj. Et eadem ratione dicit Pan. in. c. ſicut tenor. ꝟ regula. ꝙ ꝓfeſſio facta tp̄e alienatiōis mentis pōt rata hr̃i ſana menti redeūte. Et hꝰ intelligit ſi expſſe ratā hūit: ſꝫ Hoſt. vt recitat pan. ibi dicat ꝙ tacita ſufficiat: quem cōiter ſequūtur doc. Dicit. n. ꝙ ſi furioſu ſ factus mentis cōpos certificatꝰ de ꝓfeſſione fcā in furore: nō ꝯ̃dicit: ſꝫ ꝑſeuerat in mōaſterio: vr̃ ꝯſentire. Sed pan. putat hāc opioneꝫ nō eſſe vera per. d. c. j. vbi pꝫ ꝙ ꝓfeſſio fcā in minori etate ñ ratificatur tacite ſupueniente maiori etate: niſi ꝑ ānū portet hitum indiſtinctū: ergo fortius idem dicendū eſt in ꝓfeſſiōe fcā a furioſo q nihil intellexit de his q̄ egit. Scd̄s cāus eſt: ſi. ĩ. annū ſuſcepit hitum ꝓfeſſorum. vt i. d. c. ꝯſtōnem. Sꝫ ꝓ huius caſus declatiōe vidēdū eſt qn̄ quis ex aſſumptiōe: ⁊ ꝺclaratiōe hitus cenſeatur ꝓfeſſus. Et pan. in. c. ex pte. ꝟ regu. dicit: ꝙ triplex eſt hitus. Quidā eſt diſtinctus: vt qr alio hitu vtuntur nouicij: alio ꝓfeſſi. Quidā eſt indiſtinctus: vt qr ꝓfeſſi ⁊ ⁊ nouicij vtantur eodem hitu. Quidā eſt hitus indiſtinctiſſimus: vt qr ñ ſoluꝫ nouicij ⁊ profeſſi: ſed etiā ducentes eādem vitā cū eis deferunt eundem habitū: ⁊ pōt poni exēpluꝫ in iſtis fratribus ſcti Antonij: vel in alijs q ſolū ferūt crucem in pectore. Hanc diſtinctionem habes in cle. eos. de regu. iuncta gl. Primo caſu cum habitus eſt diſtinctus: ſubdiſtigue. nā quedā eſt diſtinctio latens: vt qr hitus ꝓfeſſoꝝ ſolum bn̄dicitur. Quedā eſt diſtinctio patēs vt in colore: ſciſſura. vel forma. Primo cāu deferens illū hitum in religione ꝑ annuꝫ: ipſo fcō cenſetur ꝓfeſſus ſi erat maior. xiiij. ānis: vt ē tex. in. d. cle

eos. Scdo cāu. cū diſtictio ē patēs. ſ. in
ſciſſura: colore: vel forma: nō obligat
religiōi q̄tēocūq̄ tp̄e talē hītū q̄s por-
tauerit. ar. d. cle. eos. Et i hoc cāu intel
lige dcm̄ Inn. ⁊ Abb. i. d. c. ex p̄te. q̄
dicūt q̄ ēt ſi p. xx. ānos. q̄s deferat ta-
lē hītū: nō cenſeť pfeſſus. Scdo caſu
pncipali: cū hītus ē idiſtict⁹ pcedit p
p̄rie tex. in. d. c. ex p̄te. vt deferēs p ānū
cenſeatur pfeſſus: niſi pcedat pteſtatio
vt in. d. c. i. Idē dic in tertio cāu: cum
hītus ē indiſtictiſſim⁹: dūmō fuerit aſ-
ſūptus a maiore. xiiij. ānis. Nā ſi a mi
nore nō obligatur: q2 p̄t pſumere ſe il-
lū hītū portare ſicut alij q̄ nō ſunt reli
giōi obligati: ſ3 ducūt vitā cōem cum
religioſis: vt pbať in. d. c. i. ⁊ plenius
no. in. d. cle. eos. vbi ſcḋo hītus profeſſo
rū ē diſtinct⁹ tūc p ipſi⁹ delationē p tri
duū ſciēter factā. cēſeť: q̄s profeſſus: ſ3
obligatur religiōi: i genere: ſi talē hītū
aſſūpſit. ī ānū probatōis. vt in. d. c. cō
ſtitutionē. Terti⁹ cāus ē ſi ↄpleto. xiiij.
āno: p ānū integrū in hītu idiſticto cū
alijs religioſis vitā duxerit. ⁊ ſic. xv. an
nū ibi cōpleuerit. De hoc dic vt. ſ. di-
ctū ē. Quart⁹ cāus ſi appet eū abſolu
te euidēter voluiſſe vitam mutare. vt
in. d. c. non ſolum.

B. ¶ An aūt hoc ſit veȝ q̄ aſſūptō habi
tus nouicioꝝ: cū pposito mutādi vitā
⁊ reliquēdi ſeculū obliget quē religiōi
ſaltē in genere: ita q̄ amplius ñ poſſit
redire ad ſeculū. difficultas eſt magna
inter doc. Nā Inn. in. c. ↄſulti. de reg.
t3 q̄ iſte ē ver⁹ religioſus. ⁊ q̄ mřimo
niū poſt ↄctū nō t3. Mouet q2 iſtud
propoſitū mutādi vitā cū ſit q̄dā vo
tū ſolēnizať p ſuſceptionē ipi⁹ hītus.
Idē ho. ⁊ Vin. q̄ dicūt q̄ ſi iſte hūiſſet
vxorē i cognitā: potuiſſet vxor i cōtinē
ti alteri nubere: q̄ſi p h̄ propoſitū ſolē-
nizatū: cū ſuſceptiōe habitus fuerit diſ
ſolutū illud mřimoniū nō ↄſumatuȝ:
ac ſi religionē expſſe fuiſſet profeſſus.
Et dicit Io. an. h̄ probari in. c. bñficiū
de reg. li. vj. vbi dř bñficiū illius q̄ ſuſ
cepit habitū nouicioꝝ poſſe alteri con
ferri ſi appet euidēter eū voluiſſe vitā

abſolute mutare. Idē dicit Inno. in eo
q̄ renūciauit ſeculo ſuſcipiendo hītum
religionis. vel ſi renūciauit proprijs: vł
emiſit votū ↄtinētie ſuſcipiēdo hītum
nouicioꝝ: votū ē ſolēnizatū ſm eū. Se
cus ſi voluiſſet nō comedere carnes:
vel facere aliā abſtinētiā. Nā hoc caſu
p ſuſceptionē hītus nouicioꝝ ñ ſolēni
zaretur votū. Et ſic ſētit in effectu: q̄ vo
tū alteri⁹ ex tribus ſbſtātialibus regule
ſolēnizatur ex ſuſceptōe hītus nouicio
rū: vt ſic āplius nō poſſit redire ad ſe-
culū. Et cū hac opione trāſit do. An.
in. d. c. ↄſulti. ⁊ fere oēs ſcribētes. vt re
citat pan. ibi pter. d. Car. q̄ t3 iſtos ñ eē
veros religioſos: q̄tēq̄ non poſſint redi
re ad ſeculū. Et p ↄñs teneret mřimo-
niū ↄctum p iſtos. Mouetur q2 p ſuſ-
ceptionē huius hītus nō fit profeſſio ta
cita vel expſſa: ergo votū ñ ē ſolēniza-
tū quo ad dirimēdū mřimoniū p⁹ ↄ-
ctū p. c. vnicū. d voto. li. vj. Et ita refert
ſe ↄſuluiſſe in ſcō. Nec ob. d. c. nō ſolū.
vbi tex. multū ſtringens in mā eq̄pa-
rat profeſſioȝ tacite vel expſſe. Et iſtud q̄
propoſuit vitā abſolute mutare: q2 ille
tex. ſolū eq̄pad q̄ ad hoc vt neuter poſ
ſit redire ad ſeculū. vñ fatēdū eſt iſtuȝ
de q̄ queritur nō poſſe ſine pículo aīe
ſue redire ad ſeculū: ſ3 d3 intrare reli-
gionē: ſaltē laxiorē: vt dř in. d. c. ↄſulti.
Nō tñ per hoc ſeqtur q̄n mřimoniū ↄ-
ctū teneat: ſ3 pnīa ſit ſibi imponēda de
trāſgreſſione voti. Tollitur eniȝ pmuȝ
votū: tāq̄ ſimplex p mřimoniū ſequēs
tanq̄ fortius vinculū: vt in. d. c. vnico.
Et hec opio ſatis pl3 pan. pro qua ad-
ducit vnā rōnē. Ad q̄ dicit ſe nō vide
re reſpōſionē votū nō ſolēnizatū q̄ ad
dirimendū mřimoniū poſt ↄctum niſi
p profeſſionē expſſaȝ vel tacitā factā
alicui de religiōibus approbati. vt in
d. c. vnico. S3 certū ē q̄ iſte q̄ ſuſcepit
hītū nouicioꝝ nō fecit hāc profeſſionē
ergo votum nō eſt ſolēnizatum. Mi-
nor probatur: q2 profeſſio nō p̄t fieri
ſine conſenſu monaſterij ⁊ conuerſi.
vt i. c. ad apľcaȝ. de regu. Nā oȝ q̄ in
teruenīat ↄſenſus illi⁹ q̄ p̄t iſtū incor

poꝛare religiōi. Sз monaſteriū dādo hitū nouicioꝝ ñ intēdit iſtū recipe ad ꝓfeſſionē: imo vult expiri pꝛius eius moꝛes: ergo nō pōt dici iſtū feciſſe pꝛofeſſionē ēt tacitā ex illo ꝓpoſito: qꝛ cū iſta ꝓfeſſio ſit q̄ſi qdā ꝯ̄ctus: ⁊ hincinde oꝛiaꝛ̄ reciꝓꝛoca obligatio: non pōt ꝯſiſtere ex pte vnius tm̄. l. in oībus. ff. de ac. ⁊ ob. Hinc ē ꝙ tex. i. d. c. nō ſolū ponit iſtū cāum de quo q̄rit ſepatū ab eo: in quo qs fecit ꝓfeſſionē expſſā vel tacitā. Et ꝑ hoc īfert ꝙ iſte non ſit verus religioſus ex q̄ ꝓfeſſio ſua tacite vel expſſe ñ fuit recepta a ſupioꝛe peccat tñ moꝛtaꝛ̄r ſtādo in ſeculo: ⁊ nō intrādo religionē: ex quo hūit aīum perpetuo mutādi vitā. Rō ē: qꝛ ex tali ꝓpoſito vꝛ̄ deo vouiſſe: nō tñ obligatur ad intrādū eādē religionē: ſз pt intraꝛ̄ ēt laxioꝛē. hec pan. Sз inuenio eūdem Pan. in. c. litteraturā. ex̄ de voto ſingulariter limitātē hūc tex. conſulti. Et hoc ſm̄ theoꝛicā ſancti Tho. q̄з ēt ſeqtur Archi. in. c. q bona agūt. xvij. q. i. vз ꝙ ad obligationē voti tria ſūt neceſſaria. vз deliberatio: pꝛopoſitū ⁊ ꝓmiſſio. Et dicit pan. ꝙ hec theoꝛica deſtruit multas theoꝛicas canōiſtaruз vel ſaltē oз eas reſtringere. Nā Hoſt. in. d. c. litteraturā. ⁊ in. d. c. ꝯſulti. dixit ꝙ ſiqs ꝓpoſito mutandi vitā ſuſcepit habitū religiōis: efficaciter ē obligatꝰ quo ad deū: ꝑꝑ ꝓpoſitū mutādi vitā. Nā ꝯ̄triū pōt elici ex dictis beati Tho. vt nō ſufficiat ſolū ꝓpoſitū ēt p̄ceden te deliberatiōe: niſi ſeq̄tur ꝓmiſſio ſaltē coꝛde ſcā. Et hoc multū plз Pan. ibi. nā nō ſequiꝛ̄: pꝛopoſui firmiter in animo aliqd deo dare: vel homini: ꝙ ob hoc ſim obligatꝰ ad dādū: ex quo illā rē nō ꝓmiſi deo vꝛ̄ hoi. Et h̄ dcā beati Tho. tз refert Archi. in. d. c. qui bona. Oз ergo reſtringere iura que firmāt ſup ꝓpoſito obligationē vt intelligātur de ꝓpoſito cū aī ꝓmiſſione. Etiā notabis ꝙ ſola ꝓmiſſio nō valet niſi p̄cedat deliberatio cū ꝓpoſito; ēt reſpectu religiōis: lз ꝯ̄triū ſenſerit Jo. an. i. d. c. dudū ꝺ ꝯuer. ꝯiu. Et ad hoc facit gl. ſingularis in. d. c. lr̄aturā. que vult ꝙ nemo ad aliqd ſe obligat: niſi hēat aīum ſe obligādi. Jn voto enim deus vult hoīem volūtariū: nec votuз obligat quē vltra cōſenſum: ſic iſte q intrat religionem: ſi non hз animum obligandi ſe: abſurdum eſſet dicere ꝙ eſſet obligatus.

¶ Quot āt modis inducaꝛ̄ ꝓfeſſio tacita. R. Panoꝛ. in. d. c. ad noſtrā. de regula. dicit ꝙ ꝓfeſſio tacita q̄nꝙ inducitur ꝑ delationē habitꝰ indiſtincti: dūmodo poꝛteꝛ̄ ꝑ annuз. Et talis ꝓfeſſio tacita obligat illi religioni in ſpecie. vt n. d. cle. eos. Q̄nꝙ ſit ꝓfeſſio tacita ꝑ ſuſceptionē hitus ꝓfeſſoꝝ q̄ inducitur ſiqnꝙ ꝯcurrētibꝰ. Pꝛio oз eē diſtictus ab hitu nouicioꝝ. Scd̄o ꝙ ſciēter fiat hoc eſt ꝙ ſciat illū hitū ſolū cōpetere pꝛofeſſis. Tertio ꝙ volūtariꝰ. Secus ſi inuitꝰ vꝛ̄ ex metu. Quarto etas legitima. ſ. xiiij. annoꝝ. Quito ꝙ pſeueret triduo i delatōe talꝛ̄ hitꝰ ⁊ talis ꝓfeſſio nō obligat illi r̄ligiōi in ſpē: ſз in genere: qꝛ pōt trāſire ad aliā religionē ēt laxioꝛē vt pbaꝛ̄ in. d. c. cōſtitutionem. 14

¶ Sed ſi q̄ratur: q̄re eccl̄ia dat iſtud triduū. R. Panoꝛ. in. d. c. ad noſtram. ꝙ hoc ideo eſt: qꝛ poſſet dubitari quo aīo fiat talis habitus ſuſceptio. Jdeo iura voluerūt p̄figere terminū triū dierum. Sз in ꝓfeſſiōe verbali nō reqrit pſeuerātia tridui: quēadmodū nec in alijs votis. vt pbaꝛ̄ in. d. c. ꝯſtitutioneз. Et notat Pano. ibi. s̄. ꝙ doc. excipiūt alios caſus in qbus non reqritur perſeuerātia tridui ad inducēdā ꝓfeſſionē tacitā. Pꝛimus eſt ſi in infirmitate qs recipit habitū ꝓfeſſoꝝ. nā vꝛ̄ deliberate habitum ſuſcepiſſe. allegant. c. ſicut nobis. de regula. Scd̄s caſus q̄n p̄us qs vouit itrare religionē: ⁊ demū itrat recipiēdo i cōtinēti habitū ꝓfeſſoꝝ. nā videꝛ̄ deliberate feciſſe. Sed Panoꝛ. dubitat de vtroꝙ caſu per. d. c. cōſtitutionē. vbi ponitur nouū circa iſtā tacitam ꝓfeſſionē. Et ad hoc vt obliget requirunt illa q̄nꝙ de qbus. s̄. Et poꝛtiꝰ putat Panoꝛ. reqri pſeuerātiā tridui 15

in infirmitate.q̄ꝫ tpe ſanitatis:cū infir
mus turbet̄ ꝓpter moleſtiā morbi.ar.
bonū in.l.cū antiq̄tas.C.de teſta.
16 ℭ An aūt repiat̄ alius modus a ꝓdi-
ctis per quē īducat̄ tacita ꝓfeſſio.℞.de
hoc videt̄ caſus ꝙ ſic i.c.vidua.de re-
gula.Sed Panor. ibi hoc limitat di-
cens:ꝙ ad hoc vt per exercitiū aliquo
rum actuū q̄s dicat̄ ꝓfiteri req̄runtur
plura.Primo ꝙ ſit nouitius.i.ꝙ ītra
uerit monaſteriū aīo vt efficeret̄ reli-
gioſus.Scđo ꝙ ſciebat illū actū ꝑtine
re ad ꝓfeſſos tātū.Nā data ignorātia
ceſſat p̄ſumptio.Tertio ꝙ ſponte ſe in
geſſerit.Sec⁹ ſi ꝑ metū.vt i.c.i.q̄ð me.
cā.Quarto ꝙ ꝑſeuerauerit poſtmodū
triduo in eo ꝓpoſito.Et hoc videt̄ req̄
rē Jo.an.ar.d.c.ad noſtrā: vbi đr ꝙ
aſſumptio hītus ꝓfeſſoꝝ īducit ꝓfeſſio
nē cū ꝑſeuerātia tridui:ergo idē eadē
rōne dicēdū in caſu nr̄o.Sed.d.An.
dicit ꝙ in caſu.d.c.vidua.nō req̄rit̄ ꝑ
ſeuerātia tridui:q2 de eo nulla fit men
tio.Sꝫ ꝓcedit tex.qñ duo cōcurrunt:
vꝫ aſſumptio hītus ꝓfeſſoꝝ: ⁊ exerci-
tiū act⁹ cōuenientis ꝓfeſſis.vñ hec duo
ſil' iūcta ſufficiūt ꝑ ſe abſq3 ꝑſeuerātia
tridui.Sꝫ dictū Jo.an.ꝓcederet vbi
concurreret alterum tantum.Et iſte
intellectus placet Panor.
17 ℭ An āt deferēs habitū ꝓfeſſoꝝ ſi ꝓ
teſtet̄ ꝙ ob hoc nō intendit ꝓfiteri: va
leat talis ꝓteſtatio.℞.hoſt.dicit ꝙ hic
inducitur p̄ſumptio iuris ⁊ de iure q̄
non admittit ꝓbationem in ꝯriū.Idē
Archi.⁊ Jo.mo.cū talis ꝓteſtatio ſit
ꝯria facto:⁊ ſic non iuuat. Sed Joā.
an.vt refert Ge.in.c.i.de regula.li.vj.
tꝫ ꝙ ꝓteſtatio iuuet ſi fiat ex iuſta cā.
Idē.Jo.de ligna.⁊ opinio ꝯria ꝓcedit
vbi ꝓteſtatio eſſet facto ꝯria:ſed hic ē
declaratoria.vt in.c.cū.M.de conſti.
⁊ hoc credit Ge.veꝝ: q2 vbi factum ē
multipl'r intelligibile:⁊ agens ꝓteſtat̄
ꝙ nō facit actū ad finē illius:Sed al-
terius iuuat.Nā iſtud recipere habitū
pōt itelligi dupliciter.ſ.ꝙ facit aīo ꝓfi
tendi.Scđo ꝙ remanet ex ꝓteſtatiōe
aīo ꝓbandi. Idem tꝫ Panor.in.c.ex

ꝑte de regula.Secus dicit Panor.in
c.poſtulaſti.eo.ti.in aſſumptiōe habi-
tus nouicioꝝ ꝓteſtationē non fore ne
ceſſariā.vt in.c.ſtatuimus.de regula.
⁊ ſic habes ꝯcluſiue ꝙ vbi hīt⁹ ē īdiſti
ctus nouicioꝝ ⁊ ꝓfeſſoꝝ.ꝓteſtatio
iuuat.Idem qñ habitus eſt indiſtin-
ctiſſimus.Ubi aūt habitus ē diſtinct⁹
ꝓteſtatio non eſt neceſſaria.ex quo in
fertur ꝙ in ordine minoꝝ nouici⁹ de
ferēs habitū nouicioꝝ vbi eſt diſtin-
ctus ab habitu ꝓfeſſoꝝ i ſciſſura ⁊ for
ma:ꝑūta in bauarola: quātocūq3 tpe
detulerit:nūquā đr exp̄ſſe vel tacite ꝓ
feſſus.etiā ſi lapſo āno nullā ꝓteſtatio
nē fecerit.⁊ ſic libere ad ſeculum redi
re poſſet.Et ſatis nouicius talis videt̄
ꝓteſtari deferēdo ꝓbationē.Ipa enim
bauarola pro ipſo ꝓteſtat̄:ꝙ q̄ꝫdiu il-
lam portauerit:erit nouicius: ⁊ ſic nō
obligatus religiōi.Poſtmodū ē etiā
aliud q̄ð impedit.ſ.diſtinctio habitus
i ſciſſura:⁊ vtrūq3 iſtoꝝ ꝑ ſe ſufficit ad
impediendum profeſſionem.
ℭ Utꝝ ad validitatē ꝓfeſſionis tacite 18
req̄ratur vt interueniat ꝑſona q̄ ipm
recipiat:an vero ipſe nouicius ꝑ ſe ſo
lum poſſit ꝓfiteri.Q̄ð eſt pulchra ⁊ q̄
tidiana.℞.Ge.in.d.c.conſtitutionem
dicit ꝙ tota difficultas huius dubij vi
detur ꝯſiſtere in hoc.An in ꝓfeſſione
que obligat in genere req̄ratur ꝑſona
que poſſit incorporare in illam.Inno.
⁊ Hoſt.videnť tenere ꝙ ſic.Sed Ge.
videt̄ caſus in ꝯrium in.d.c.ꝯſtitutio
nem.q2 ſi recipit̄ habitus ꝓfeſſoꝝ in re
ligione nō mendicātium.ſ.annū ꝓba
tionis:iſta obligat in genere: vt ibi pꝫ
Et tñ nullus dubitat ꝙ iſte dans habi
tum iſti:nō pōt incorporare in religio
ne diuerſa a ſua:Et ſic videt̄ ꝙ dictum
Inno.⁊ Hoſt.debeat reſtringi quan
do agitur de obligatione in ſpecie: ⁊
tunc req̄ratur ꝑſona habens ꝓtātem
incorporandi. Si aūt fiat actus indu
cens obligationē in genere.ſufficit ꝙ
fiat in manibus alicuius habentis ad
miniſtrationem religioſam.⁊ iſtud vi
detur ſenſiſſe Lap.abbas.⁊ poſſet aſ-

ſignari rō diuerſitatis:q2 qñ agitur de
obligatōe in ſpecie:mōaſteriū eſt obli
gatū profitenti ad alimēta ⁊ alia ſibi
nēcaria. de accu. ex pte.ꝙ ibi notat̄.vn
de oꝫ ꝙ illa obligatio ꝯhatur ꝑ haben
tem ptātē.de reſcriptis. edoceri. Sed
qñ obligatio fit in genere:tūc ex par-
te promittentis qui poteſt ſe obligare
ſurgit ligamē. ex parte recipientis nō
quo ad ſpeciem:ſed in genere.vñ po-
ſtea requiritur ꝙ alius habens ptātem
recipiat illum in ſpecie.⁊ ſic recipiēs
in genere non incorporat in ſpecie. In
incorporatione autē generis ſufficit ꝙ
preſit alicui adminiſtrationi. hec Be.
Prima tñ opio vr̄ rōnabilior ⁊ cōior
quā vr̄ approbare.pan.in.c.porrectuꝫ
de regula.⁊ ꝑ p̄dicta poteſt ſolui que-
ſtio q̄tidiana.Quid de illo nouicio q
ignorante p̄lato geſtauit habitu noui-
cioꝝ ⁊ illū portauit ⁊ ſuſcepit ſpōte ac
ſciēter:cū ēt eſſet etatis debite:vel talē
habituꝫ ſuſcepit.vt.ſ̄.ab aliquo fratre
p̄uato ignorante p̄lato:⁊ illū portauit
ꝑ triduū ⁊ plus:an ꝑ hmōi delationeꝫ
inducatur ꝓfeſſio tacita.Et p̄dicta di-
cendū ꝙ nō.vt notat Pan.in.d.c.por
rectū q2 qs nō pōt ſeipm icorporare re
ligiōi Sed oꝫ ꝙ ꝑ hñteꝫ ptātem incor
poret̄:ſicut nō pōt qs baptizare ſeipm
nec ſibiipſi ꝯferre bñficia.nec mona-
chi pñt aliquē recipe ad ꝓfeſſioneꝫ ta
citam vel expreſſam.ſilr nec alia per-
ſona priuata.Conclude ergo ꝙ ad va
liditatem ꝓfeſſionis reqr̄itur vt ſit qui
poſſit ⁊ velit ꝓfeſſioneꝫ recipere: ⁊ eā
de facto recipiat.
19 ¶ Sed q̄ritur de alia.q.quottidiana.
An ꝓfeſſio expreſſa facta.j.annū ꝓba
tōis in regl'a mēdicātiū obliget religio
ni in genere:in tm̄ ꝙ ꝯhens mr̄imo-
niū poſtea nō teneat̄ ℞.glo.in.d.c.ꝯſti
tutionē dicit ꝙ votū ſolēnizatū in ge-
nere.Sed Lap.ab vt refert Be.in.d.
c.ꝯſtitutionē dicit hoc verū qñ eis q i
greditur vel vouet:intēdit in genere ſ̄
aūt i ſpē ſe certo loco ⁊ ordini obliga-
re q2 tūc ſecus nā tūc ſi vellet poſſet ēt
mr̄imoniū ꝯhere vel ſaltē ſi ꝯheret ſ̄
dirimeret̄ poſt ꝯctū.Et de hoc credere
tur ſibi ſm Jo.an.de regula.c.ꝯſului.⁊
Guil.⁊ archi. vñ ꝯclude ꝙ ſi tpe emiſ
ſi voti vel facte ꝓfeſſionis.expreſſit vo
uens vel ꝓfitens de certo loco ⁊ ordie
ſtabilī ex ꝓ̄ſſioni:ſi ꝓbet̄.ita ꝙ ſi ibi eē̄
nō poterit:nec in ſpecie:nec in genere:
ordini erit obligat⁹:⁊ mr̄imoniū ꝯhe
re poterit:⁊ ꝯctū tenebit.Si aūt aliud
nō exp̄ſſit vel ſi exp̄ſſit nō ꝓbatur:ſta
bitur dicto ſuo in foro aie nō aūt in fo
ro ꝯtentioſo niſi forte hoc iuraret de-
lato ſibi iuramento:⁊ aliter ꝓbari nō
poſſet vñ tūc nec ꝯhere poterit. ⁊ ſi ꝯ
ꝯxerit non tenebit.hec Be.⁊ ſic expredi
ctis pꝫ ꝙ profeſſus exp̄ſſe in religione
mendicātiū.j. annū ſi nō intendebat
ſe obligare:niſi illi quā profeſſus eſt ſ̄
tenetur.nec illi quā profeſſus eſt:nec al
teri:ſed libere pōt redire ad ſeculū.Si
ꝟo intēdebat ſe obligare ſalteꝫ vni in
genere ſic nō pōt redire ad ſeculū. Si
tñ ꝯhit ſm q̄ſdam tꝫ mr̄imoniū:q2 ta
cita profeſſio nō prohibet̄ in religioni
bus etiā mendicātiū.vt.d.c.nō ſolū: ſꝫ
ſolum exp̄ſſa. Igit̄ qñ hñtes ptāteꝫ in
corporādi ſunt paſſi vt tacite ꝓfiteret̄:
ſe obligauerūt illi:lꝫ ipſe ex bñficio iu
ris nō ſit ꝓ̄feſſe obligat⁹ illis.Sꝫ qñ ex
p̄ſſe profeſſus eſt in religiōe mēdican-
tiū nō fuit q poſſꝫ eū recipere:ꝯdicēte
d.c.nō ſolū.ergo nō erit religioſus.cū
nullū hēat monaſteriū ſibi obligatū.
Cōiter tñ a doc.tenet̄ qñ qs nō ſe obli
gauit ꝑ talē ꝓfeſſionē certo loco vel or
dini:ſed in genere ſic:ꝙ talis non pōt
ꝯhere mr̄imoniū .⁊ ſi ꝯhit.mr̄imoni
um eſt nullū.Et hoc ideꝫ videtur tene
re Panor.in.c.q2in inſulis. de regula
vbi dicit ꝙ ſi papa aliter nō ꝓuidiſſet
ille non tm̄ fuiſſet obligatus religioni
in genere ſed etiam in ſpecie.Et hoc vi
detur tutius.
¶ An aūt ſolus abbas ſine cōſenſu 20
ſui capli poſſit aliquē recipe ad ꝓfeſſio
nem.℞. Panor.in.c.ad aplicam de re
gula.dicit inſpiciendam eſſe primo cō
ſuetudinem.vt dicit tex.in.c.ſi.de regu
la.li.vi.Sed vbi conſuetudo ceſſaret

credit ꝙ abbas debeat hoc facere cuꝫ
conſilio capituli ꝑ id qđ hẽtur in regu
la mõachorum. vbi dicit̃ ꝙ ꝓcipua dꝫ
abbas explicare cũ ꝯſilio capli̅. Sꝫ ne
gari nõ põt ꝙ creatio monachoꝝ nõ
ſit quid ꝓcipuũ. Ex quo infertur ꝙ de
iure cõi non valet monachi creatio ꝑ
abbatem facta ſine ꝯſilio conuentus.
naꝫ vbi reqꝛitur a iure ꝯſiliũ. niſi adhi
beat̃: actus eſt nullus. vt eſt tex. notabi
lis iuncta glo. in. c. nouit. de his q̃ fi. a
ꝓ. Fateor tñ ꝙ nõ tenet̃ abbas ſeq ꝯſi-
lium eoꝝ: ſed ſatis eſt reqrere ⁊ expe-
ctare reſponſum. De hoc vide. ſ̃. Con
ſilium in princi.

21 ℭ Se q dubitat̃ de epõ: an poſſit ali-
quẽ recipere ad ꝓfeſſionẽ. R. Inno. tꝫ
ꝙ ſic: adeo ꝙ iſte erit verus religioſus
licet nõ intret monaſteriũ: nec ꝓfitea
tur certam religionem: ſed poterit ſta
re in domo priuata ſub obediẽtia epi:
⁊ ab eo ꝓſiget̃ certa regula. vel certus
modus viuẽdi. Allegat. c. ſi vir. xxvij.
q. ij. Sec⁹ dicit in alijs ꝓlatis inferiori
bus. Fatetur tñ ꝙ faciẽs ꝓfeſſionẽ in
manu alterius: aut q ſe obligat ad in-
trãdũ religionẽ: nõ tñ adhuc votum
ẽ ſolẽnizatuꝫ: ſed ſimplex. Et cũ his di
ctis cõiter trãſeũt doc. in. c. porrectũ de
regula. vt no. Panor. ibi. Sꝫ d. an. ſen
tit ꝙ cũ recipitur talis ꝓfeſſio ab epo
ꝙ votũ nõ ſolẽnizatũ. adeo ꝙ ĩpediat
⁊ dirimat mr̃imoniũ poſt ꝯtctuꝫ ꝑ. c.
vnicũ. de voto. li. vi. qđ plꝫ Pan. Itẽ
Panor. dicit ſe nõ videre ꝙ iſte ſit ve-
rus religioſus: ⁊ putat ꝙ oẽ votuꝫ dr̃
ſimplex. reſpectu dirimẽdi mr̃imoniũ
poſt ꝯtctum: niſi ꝓfeſſio fiat in aliqua
de religionib⁹ approbatis. vt in. d. c.
vnico nec videt ꝙ illa poſſit fieri niſi
ab abbate: ⁊ fratrib⁹ recipiat̃. nã ſolus
epũs nõ põt quẽ ĩcorpare alicui religio
ni inuitis fratrib⁹: qꝛ regula approba-
ta ꝑ eccliam ꝯdicit. vñ putat Panor.
ꝙ in mã ſtricta appellatiõe religioſoꝝ
nõ venirẽt iſti q ꝓfeſſi ſũt in manib⁹
epi tm̃ hec Pa. Et in ꝓdicto caſu de-
bem⁹ attendere. an iſte q facit ꝓfeſſio
neꝫ eẽt exempt⁹ a iuriſdictiõe epi: ⁊ tũc
talis ꝓfeſſio nõ valeret. Sec⁹ ſi nõ eẽt
exemptus. qꝛ tũc valeret. qꝛ recipe ad
profeſſionem dependet a ꝑtãte ſuꝑiori
tatis: non a poteſtate clauium. vt no-
tat Ho. in. d. c. conſtitutionem.
ℭ An aũt ĩ actu ꝓfeſſiõis reqrat̃ certa 22
forma ꝓfitendi: q̃ nõ ſuata corruat ac
tus. R. Pa. in. d. c. porrectũ. dicit ꝙ lꝫ
in regl'a mõachoꝝ vel alioꝝ religioſo
rũ ponat̃ certa forma circa ꝓfeſſionis
actũ tñ vꝫ ꝓfeſſio q̃cũqꝫ v̾ba facta nõ
ſuata forma regl'ari. cũ. n. obligatio di
rigat̃ ĩ deũ: difect⁹ forme nõ dꝫ viciare
actum: ſicut dicim⁹ in excõicatiõe nec
de neceſſitate reqritur aliq̃ ſcriptura.
ℭ An aũt ꝓfeſſio poſſit fieri ꝑ ꝓcura- 23
torẽ. Nec qđ de fcõ accidit. Et ꝯcludẽ
dũ vr̃ ꝙ ſic. nã qlibet act⁹ explicari pt
ꝑ ꝓcuratorẽ: niſi expꝛſſe ſit a iur̃ ꝓhibi
tus. vt in. l. i. §. vſus. ff. de ꝓcur. ⁊ in re
gula põt qs i. vi. Sꝫ hoc nullibi ſpãlr
ꝓhibet̃: ergo ⁊c. Maior pꝫ diſcurrẽdo
dicta iura ac. l. põpont⁹. ff. de ꝓcur. ac.
c. q ad agẽdũ. de ꝓcu. li. vi. vbi ꝑ gloſas
multi caſus excipiũtur. iter quos nr̃ ca
ſus minime reꝑitur. Excipiũt tñ ꝑniam
quã ꝑ ſe qſqꝫ ſuſcipe. dꝫ de pe. di. i. peni
tet. idẽ de adulto q baptizatur q nõ pt
ꝯſtituere ꝓcuratorẽ ad rñdendũ ꝓ eo
ſicut fit in puulis. ſꝫ dꝫ per ſeipꝫ rñde-
re per tex. ſingularẽ i. c. cũ pro puulis.
de cõſe. di. iiij. Idẽ puto in oib⁹ ſacr̃is
maxĩe vbi iprimit̃ caracter: que quili-
bet xpian⁹ ꝑ ſeipſuꝫ ſuſcidere dꝫ.
ℭ An aũt ꝓfeſſio poſſit rata hr̃i pu- 24
ta. Quis frater recipit aliquẽ ad ꝓfeſ-
ſionẽ nõ hñs mãdatũ a ſuꝑiore. an ſuf
ficiat ratihabitio ipſius ſuꝑioris. R. d.
Io. anto. in. c. inſinuante q cle. vel vo.
⁊m. do car. cõcludit ꝙ ſic. Idem tenet
aſteſi. lib. i. ti. xx. ⁊ refert Inno. tenere
extra de regl'a. c. porrectũ. ꝙ de mãda
to abbatis ſecularis cleric⁹: vel laicus
ſufficeret. Et idez ẽt eẽt ſi ſine mãdato
nomine tamen eius fecit ⁊ poſtea ra-
tum habuit. Sed anteq̃ ratificet: vo-
tum ſolẽne nõ erit nec matrimonium
poſtea ꝯtctum dirimit.
ℭ Et ꝑ ꝓdicta ſoluitur queſtio quotti 25

ſtianā. Quidā religioſus īduxit quoſdā iuuenes ad religionē: non hn̄s iniam recipiendi fratres ad ordineꝫ. nunqd predicti ſunt reinduendi a ſupiore. vel ab eo q habet iniam recipiendi ad religioneꝫ. An vero ſufficiat ratihabitio ſupioris. Et dicendū videtur a ſili ꝙ ſufficiat ratihabitio.

26 ¶ Pone. eſt ꝯſuetudo in aliqb⁹ monaſterijs ꝙ nō fiat aliq̄ pfeſſio niſi ꝙ in ſuo igreſſu pmittit ſuo plato obedientiā iter manus. &c. ſm Bir. ꝙ nō dicitur expſſus. extra de ſta. mo. cum ad monaſterium. Idem Guil. in ſpec. lꝫ Inno. dicat ꝯtrium in. c. ꝯſuluit. q cle. vel vo. vbi dicit ꝙ ſi talis renūciat pprie volūtati: ⁊ oia i volūtate abbatis ꝯmittit: obediētia talis pro pfeſſione ſufficeret. xij. q. i. non dicatis.

27 ¶ Quid dicem⁹ de fratrib⁹ minorib⁹. qbus regula ſua pcipit: vt dicant volētib⁹ ingredi eoꝝ religionē: vt vendant oia bona ſua ea ſtudeāt pauperibus erogare: ⁊ p ꝯnſ renūciare ſeculo Et ſic oio vt vitam mutēt: qd vr̄ ꝯ. d. c. nō ſolū. Quidā dicunt ꝙ dicta vba regule nō ſunt ſic accipienda vt ex his volētes ingredi: cogant̄ vel inducant̄ ad diſtributionē faciēdā. j. annū als locuꝫ haberent pene. d. c. nō ſolū. Sꝫ vt eis oñdat̄ ꝙ illud debēt agere ante pfeſſionē oio ſi p pus pprio motu nō fecerint. poſſet tñ aliter dici: ꝙ dictuꝫ. c. nō ſolū loquitur de eo q iaꝫ ingreſſus eſt religionē vt pꝫ ibi: nec cōſtitutū. j. hmōi aliq̄tenus ipedire. nā poſtq̄ ingreſſus eſt: nihil. j. annū dꝫ fieri de pdictis. Sec⁹ credo ante ingeſſuꝫ: vt tales poſſint induci ad diſtribuendū bona ſua ⁊ ordinare facta ſua. Et hoc intendit regula cū dicit. Dicāt eis vbū ſancti euāgelij. ꝙ vadant ⁊c. ⁊ poſtea debent igredi religionē. Et ſic nulla ē ꝯrietas inter regulā ⁊ dictū. c. nō ſoluꝫ.

18 ¶ An aūt in fine anni poſſint induci ad cōdendum teſtamentū: ⁊ diſponēdum de factis ſuis ⁊ rebus. Credo ꝙ ſic. ſi bene inſpicitur mēn. d. c. nō ſolū ꝗ mens ⁊ rō ceſſant in fine ānicū gio-

me ſi diſponat velle pmanere in ordine minorum: illud idē eſt executurus.

¶ Pone: aliqs nouici⁹ ſtetit in mōaſterio p ſex menſes: q̄ritur nūqd dicat̄ cōpleuiſſe annū: vt ſic licite poſſit recipi ad pfeſſionē. Et hec queſtio hꝫ dubitationē reſpectu mēdicātiū. nā pfeſſus apud eos ante annū probatōis nō obligat̄ eoꝝ religiōi: ſed religioni i genere. vt in. d. c. non ſoluꝫ. Et ſic oritur dubiuꝫ: nunqd talis profeſſus poſt annuꝫ ſit obligatus eoꝝ religiōi. &c. bar. bri. vt refert Pano. in. c. ad apoſtolicā de regu. diſputauit ⁊ tenuit hoc ſufficere. ⁊ euꝫ ſeqtur gl. in regla eū de re. iur. in vi. Nā videt̄ ſatiſfactū iuri: exq̄ ſtetit p annū: lꝫ nō cōtinuū. ⁊ hāc opi. ſeqtur. Spe. in ti. de ſta. regu. Sꝫ Io. de lig. tꝫ ꝯtrium: qm̄ intermiſſio tpis minuit aſperitatē regule. Nam certuꝫ eſt grauius eē abſtinētiā ducere p annum ꝯtinuū: q̄ per annū interpollatum: ergo nō pfecte expertus eſt illam regulā. Item iura que faciunt mentionem de certo tpe debent itelligi de tpe cōtinuo: qꝛ regulariter omne tempus dꝫ eſſe cōtinuū: vt notat gl. ſup. Rrica. de va. ⁊ tē. pſ. Et hāc opi Panor. putat veriorem. ⁊ eam tenet Bar. in. l. interdum. §. quotiēs. ff. de publi. p illuꝫ tex. Nam huius dicitur ibi nouicius q non ſtetit in vrbe p annum continuuꝫ. Facit qd no. in. l. vbi fideiuſſor. ff. de ſolu. vbi format̄ queſtio notabilis. Pone. Statuto cauetur ꝙ bānitus a. c. libris ō. poſſit impune offendi: nūqd bānit⁹ pro. l. libris reſpectu vnius debiti ⁊ p alijs. l. reſpectu alterius debiti poſſit impune offendi. ⁊ concluditur ibi ꝙ non: qꝛ ex quo ſunt diuerſa debita non debent coniungi ad faciendū vnū totum. Et ſic eſt ibi caſus in quo. l. ⁊. l. n̄ faciūt. c. Ita videt̄ dicendū in materia noſtra. nam propter intermiſſionem temporis diuerſificantur mores ⁊ opera hominum: vt in. l. ſi non ſortem. §. libertus. ff. de condi. indebi. Et hec. notabis qꝛ faciunt ad multa. Idem etiaꝫ dicendum ſi talis nouicius nunq̄ de-

poſuiſſet habitũ religiõis:ꝛ quotidie
ieiunaſſet:exquo in illo interuallo nõ
ſtetit ſub iugo obediẽtie:qđ eſt potiſſi
mum iter auſteritates regule ſed po
tius ſtetit in ſpiritu libertatis.ꝛ potuiſ
ſet committere multa mala.
30 ℂ Utrꝫ nouicius poſſit eligi in ꝑlatũ
℞.ad abbatiã.vel ꝑlaturã religiõis eli
gi non põt.niſi expreſſe ꝓfeſſus. Ad
epatũ ꝟo dũmõ al's ſit idoneus:eligi
põt ẽt nouicius.extra de elec.c.nullus
li.vi.Que aũt ſit rõ diuerſitatis inter
expreſſe ꝓfeſſuz.ꝛ tacite quo ad ꝑmũ
caſum.Dic ſ̃m Bir.q2 ꝓfeſſus expreſ
ſe facit ꝓfeſſionẽ ſ3 ꝓfeſſio tacite fit a
iure extra de regula.vidua.ꝛ.c.i.eo.ti.
li.vi.vñ magis nobile eſt qđ facit hõ
ꝗ̃ illđ qđ ſibi fit.Sicꝫ eſt magis meũ
qđ aegro me opante.ꝗ̃ quod hẽo ex
alio.vñ ꝓfeſſio tacita ẽ iuris.ꝛ ſic ab
alio habita.Profeſſio ꝟo expreſſa eſt
hominis.quã hꝫ hõ ex ſuo actu que
habetur ex regula quã ꝓfitetur. Et ſic
expreſſe profeſſus.põt eligere ꝛ eligi.
Sed tacite profeſſus põt eligere ꝛ nõ
eligi.vt.d.c.nullus.ꝛ.c.indẽnitatibus
de electis.lib.vi.
31 ℂ Utrũ nouicius poſſit ordinari.℞.
ſ3 Ray.ꝛ Hoſ.nec primã tõſurã nec
aliquẽ minorẽ ordinẽ dꝫ recipere.
32 ℂ Utrũ nouici⁹ obligetur ad prece-
pta regule.℞.ꝙ non niſi eo modo q̃
alij chriſtiani.

Nuptie.Utrꝫ ſcđe nuptie ſint bñdi-
cende.℞.ſ̃m Panor.in.c.vir.extra
eo.ꝑ tex.illũ ꝙ ſi alter ex coniugibus
fuit al's bñdictus non dñt cõiuges de
nouo bñdici.ꝛ ſic vꝛ ar.optimũ.ꝙ cõ
iunx al's bñdictus in ꝑmo mr̃imo-
nio.cõicat bñdictionẽ ſuã ſcđe vxori
Unñ tex.ibi dicit ꝙ ſunt bñdicti. l3 al-
ter eoꝝ tm̃ fuerit bñdictus ſicuti inſi-
mili dr̃ de oleo bñdicto ꝛc.In ꝯtrium
tñ facit q2 marit⁹ cõicet vxori actiões
ſuas.nõ tñ paſſiones.Sed verior ra-
tio vꝛ ꝙ cum iſta benedictio ſit cõis
marito ꝛ vxori ꝛ exquo alter fuit bñ-
dictus non dꝫ bñdictio iterari.q2 tera
retur in ꝑſona al's bñdicta.

ℂ Quid aũt ſi virgo ducitur in vxo 2
rem a tranſeunte ad ſecũdas nuptias
an tale nuptie debeant bñdici.℞.ſ̃m
Panor.ꝙ non niſi ſubſit cõſuetudo
quã papa ſcit ꝛ tollerat.ꝛ hoc proce-
dit in ſacramentalibus.vt ad iducen
dam ꝯſuetudinem requiratur tacit⁹
conſenſus pape.In alijs ſecus.vt di-
ctuꝫ eſt.ſ̃.Conſuetudo.Idem tꝫ Bir.
li.i.vbi dicit ꝙ nõ obſtat ſiquis dicat
ꝙ in dicto caſu benedictio cadit tm̃
ſuper mulierez quia quo ad hoc non
ad imparia iudicantur nec mulier ſi-
ne viro benedicitur.Immo benedici-
tur propter fragilitatem.q2 viro copu
latur.Ideo dicit.d.c.vir.ſiue vir ſiue
mulier alias accepit benedictionẽ nõ
debꝫ benedictio iterari.Cõmunis eſt
enim vtriqꝫ nec vnus ſine altero eam
recipeꝛ poteſt.ꝛ ideo ſi alter eoꝝ ſcđo
ꝯtrahat non dabitur bñdictio q2 caro
bñdicta trahit ad ſe nõ bñdictã.vt ſit
tota ſimul effecta per carnis copulam
Sꝫ de hoc dic vt dictum eſt ꝑ panor.
ℂ Quid ſi duo ꝯhãt mr̃imoniũ ꝛ bñ 3
dicãtur ambo deĩde añ ꝯſũmatũ mr̃i
moniũ fertur diuortiũ propter ĩpedi-
mẽtuꝫ ꝯſanguinitatis vel aliud cano
nicũ ꝛ vterqꝫ ipſoꝝ ꝯuolat ad ſcđa vo
ta.nũqd bñdictio dabitur ĩ iſtis ſcđis
nuptijs.dicit hoſt.ꝙ non:q2 bñdictio
ſpũalis eſt tãte efficatie ꝙ ſꝑ trãſit.niſi
ĩueniat obicẽ ꝯrie volũtatis.extra de
bap.maiores ẽt ſi priſũ vel locũ fiat
bñdictio.ergo ſemel recepta amitti ñ
põt.extra de diuor.ꝗ̃to.
ℂ Quid aũt ſi duo ad ſcđa vota trãſe 4
unt.q tñ nũ ꝗ̃ fuerũt bñdicti.℞.Bir.
ꝙ tales poterũt bñdici vt appꝫ expꝛe
dictis.q2 nõ eſt vis in bigamia.ſ3 po
ti⁹ in bñdictõe ne iteretꝛ.Et vt hẽas ſũ
marie noticiaꝫ de predictis.dic ꝙ qñ
ſcđe nuptie ſũt ſcđe ex ꝑte vtriuſqꝫ vꝛ
ex ꝑte mulieris tm̃.nullo mõ dñt bñdi
ci.ſi vterqꝫ vel ſaltẽ mlier al's fuit bñ
dicta.Sed qñ ſũt ſcđe ex ꝑte viri tunc
pñt bñdici.q2 aliquo mõ ibi ꝑuatur ſi
gnificatio.q2 xp̃s ꝛ ſi habeat vnaꝫ ec
cliam tm̃.ꝛ ſic vnã ſponſam.hꝫ tñ in

vna eccleſia plures ꝑſonas deſponſa-
tas. Sꝫ aīa nō pōt eē alteriꝰ ſpōſa q̄ꝫ
xp̄i. ⁊ iō q̄n nuptie ſūt ſc̄de tm̄ ex ꝑte
viri bn̄dicūtur nō aūt q̄n ſunt ſc̄de ex
ꝑte mulieris ꝓꝑ defectuꝫ ſacr̄i. ⁊ hanc
opioneꝫ tꝫ Tho. ⁊ credo ꝙ cōiter ſer
uatur. Cui opi. ꝯſentit glo. in. d. c. vir.
dicens ꝙ tales ſecunde nuptie bene-
dici poſſunt. ſi hoc h̄eat ꝯſuetudo loci
⁊ ideo in predictis tute poſſumus ſe-
qui conſuetudiuem loci.
5 ¶ Sacerdos benedicēs ſc̄das nupti-
as ſuſpēdi dꝫ ab offō ⁊ bn̄ficio ⁊ mit
tendus eſt ad ſedē ap̄licā. Et ſꝫ cōiter
doc. iſta pena nō iflig̃t ipſo fc̄ō. ⁊ dic̄
pa. ꝙ hodie attētis circūſtantijs ⁊ lo
ci ꝯſuetudine. dꝫ iponi pēa arbitraria
6 ¶ Mulier nubēs. j. annū lugubreꝫ in
famiā nō icurrit. vt extra de ſc̄dis nu-
ptijs. c. ſup. Et illico poſt morteꝫ mari
ti ſoluitur mlier a lege ipſiꝰ. vn̄ in alio
ſeculo nō recognoſcēt ſe ꝓ cōiugibus
nec ſi reſurgeret maritus eēt amplius
maritus ſuus. Et hoc non obſtāte poſ
ſet alteri nubere. d. c. ſup.
7 ¶ Utrū pene que apponūtur ꝑ leges
ciuiles mulieri trāſeūti ad ſc̄da vota
ſint correcte ꝑ ius canonicuꝫ. Rn̄. Bar. i
l. ſiqua mulier. C. de ſc̄dis nup. dicit ꝙ
pene que iponūtur mlieri: qꝛ nubit ni
mis feſtināter: ſūt correcte: hoc eſt: qꝛ
nubit. j. annū luctus. Sꝫ pene q̄ ipo-
nuntur: ideo qꝛ nubit ſc̄do: iſte nō ſūt
correcte. Jdeꝫ tꝫ Pan. in. c. ſi. de ſc̄dis
nup. vbi dicit ꝙ pene appoſite fauore
filioꝝ: vt ſunt ille q̄ apponuntur mlie-
ri trāſeūti ad ſc̄das nuptias nō ſūt ſub
late: qꝛ nō ſūt appoſite in odium ipſiꝰ
mr̄imonij: ſed fauore filiorum

OBediētia. An ſit ỽtus. Rn̄. ſꝫ Tho.
ſa ſe. q. ciiij. Eſt q̄deꝫ virtꝰ mora-
lis cuiꝰ ſp̄ale obiectū eſt p̄ceptū tacitū
vel expreſſum. Uolūtas. n. ſuꝑioris q̄-
cūqꝫ mō inoteſcat eſt quoddam taci-
tum preceptum: ⁊ tanto vr̄ obedien-
tia promptior: quanto plus preuenit
preceptum expreſſum.
8 ¶ Utrū obediētia ſit maxia ỽtutū. Rn̄.
ſm̄ Tho. vbi. ſ. ỽtutes theologice. ſ. q̄
deo ſm̄ ſe ihe͛rēt ſūt potiores ỽtutibꝰ
moralibꝰ q̄bꝰ aliq̄d terrenū ꝯtēnit: vt
deo ihereat. Jnter ỽtutes āt morales
tāto aliq̄ eſt potior: q̄ꝫto magis aliq̄d
ꝯtēnit. vt deo ihereat. Sūt āt tria ge
nera bonoꝝ q̄ hō p̄t ꝯtēnere ꝓꝑ deuꝫ
Quoꝝ ifimū ſūt exteriora bona Me
diū ſūt bōa corp̄is. Supmū aūt bona
aīe. Jnter q̄ q̄dāmō p̄cipuū eſt volun
tas inq̄ꝫtū. ſ. ꝑ volūtatē hō oībus alijs
bōis vtitur. Et iō ꝑ ſe loquēdo lauda-
bilior eſt obediētie ỽtus q̄ ꝓꝑ deū ꝯtē
nit ꝓpriā volūtatē q̄ꝫ alie ỽtutes mo-
rales. vn̄ Greg. vltio moralis. ⁊ habe
tur. viij. q. i. c. ſciendꝫ. Obedientia vi
ctimis iure preponitur: qꝛ ꝑ victimas
aliena caro ꝑ obedientia vero volun-
tas propria mactatur.
¶ An āt ſubditus teneat̄ obedire in oī 2
bus ſuis ſuꝑioribꝰ. Rn̄. ꝙ triplex eſt ſu
perioritas. Pria eſt i ſp̄ūalibus. Sc̄da
eſt in tp̄alibꝰ quo ad regimē reipubli
ce. Tertia eſt i tp̄alibꝰ quo ad regimē
ꝓprie familie. ⁊ iō ſm̄ Ale. i tertia ꝑte
ſū. iterio p̄cepto. Obediētia limitatur
ſm̄ gradū ſuꝑioritatis. illi. n. q̄ p̄eſt in
ſp̄ūalibꝰ obediēdū eſt in ſp̄ūalibꝰ ne-
ceſſarijs ad ſalutē: vel ad hic ꝑtinenti
bus ſicut pape ep̄o: ⁊ ceteris p̄latis ec
cl̄iaſticis ab hijs q̄ ſubijciūtur iuriſdi
ctōi eoꝝ. Dn̄is ⁊ p̄ncipibꝰ: qꝛ p̄ſūt tpa
libꝰ ad rēpublicā ꝑtinētibꝰ ſic eis in
hoc eſt obediendū ab eoꝝ ſubditis. ſi
mō ptās eoꝝ nō ſit vſurpata ſꝫ Ri. in
ij. di. vlt. qꝛ ſi eſt vſurpata nō tenētur
niſi ꝓꝑ ſcādalū. no. tn̄ ꝙ eccl̄iaſtici nō
ſūt ſubditi dn̄oꝝ tp̄aliū. ⁊ iō non pn̄t
eis aliq̄d precipe de ꝯſti. c. eccl̄ia. Pri
aūt carnali cū p̄eſt cure rei familiaris
debetur ei obediētia a filijs i hijs q̄ ꝑti
nent ad diſpōeꝫ rei familiaris. vn̄ tali
bus i predictis nō obediētes ſciēter ⁊
ſine rōnabili cā: ⁊ in re alicuiꝰ ipor
tāte aut ex ꝯtēptu peccāt mortalr̄ niſi
foret illud qd̄ p̄cipit̄ ꝯ p̄ceptū dei. vel
in ſalutis diſpēdiū. aut ꝯ p̄ceptū ſupe-
rioris ad ipꝫ p̄cipiētē. in alijs aūt q̄ ad
eoꝝ ſuꝑioritatē n̄ ꝑtinēt n̄ ē neceſſari
uꝫ obedire. iſta eliciūt̄ a. c. ſiq̄s. d̄ ma.